Nr. 113. Środa, 17 Maja 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Admistracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 2 maja br. mianować najłaskawiej nadzwyczajnego profesora patologicznej anatomii w uniwersytecie Jagiellońskim dra Tadeusza Browicza zwyczajnym profesorem tego przedmiotu.

Conrad-Eybesfeld w. r.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 11 maja 1882 r. l. 4677/pr. względem wyłączenia miejscowości Koszyłowce z okręgu reprezentacyi powiatowej w Czortkowie i wcielenia jej do okręgu reprezentacyi powiatowej w Zaleszczykach.

Na mocy upoważnienia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1880 r. l. 20310, rozporządzam w myśl ustawy z dnia 13 lutego 1879 r. Dz. ust. kr. nr. 78 w porozumieniu z Wydziałem krajowym jak następuje: Miejscowość Koszyłowce zostaje z dniem 1 stycznia 1883 r. wyłączoną z okręgu reprezentacyi powiatowej w Czortkowie i wcieloną do okręgu reprezentacyi powiatowej w Zaleszczykach.

C. k. Namiestnik
Potocki.

Dnia 16 maja 1882 r. wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XVI dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 43. Prowizoryczną konwencyę handlową z Francyą.

Nr. 44. Rozporządzenie zawierające i uzupełniające przepisy o taksach wojskowych.

Nr. 45. Ustawę o podatku konsumcyjnym od wina sztucznego.

Nr. 46 Rozporządzenie zabraniające przywozu t. z. cygaret indyjskich Grimaulta.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 maja.

Społeczeństwo angielskie jest ciągle do głębi poruszone zbrodnią dublińską, a trwoga ogarniać musi wszystkich, skoro jako rzecz naturalną przyjęto bil Gladstona o środkach wyjątkowych a raczej represyjnych w Irlandyi. Wobec angielskich pojęć o swobodach konstytucyjnych bil ten stanowi większą anomalię, aniżeli w innem państwie, z młodszą konstytucyą, stan oblężenia. Na podstawie tego bilu rząd będzie mógł w Irlandyi wystąpić z całym arsenałem środków tak stanowczych, że gdyby one jeszcze okazać się miały nieskutecznemi, jużby nic innego nie pozostawało jak uznanie zwycięztwa konspiratorów agraryjnych. Obok zawieszenia sądów przysięgłych czeka Irlandyę w okręgach zagrożonych sprężysta i absolutna administracya, której wolno będzie użyć wszelkich środków represyjnych i prewencyjnych, jakiemi władza na kontynencie podczas stanu oblężenia rozporządza. Policya np. będzie mogła aresztować osoby podejrzane tylko i odbywać swobodnie rewizye po domach, w których spodziewa się znaleść przygotowane narzędzia do zbrodni. Podejrzanych cudzoziemców wydalać będzie władza oczywiście bez ceremonii, skoro wolno jej aresztować krajowców na samo podejrzenie. Wicekról otrzyma władzę przypominającą niemal zakres działania, przyznany generalnym gubernatorom w Rossyi po zeszłorocznej katastrofie. Wolno mu w sumarycznem postępowaniu rozwiązywać towarzystwa, zabraniać zgromadzeń i zawieszać wydawnictwa podburzających dzienników.

Żeby trafnie ocenić doniosłość tych wyjątkowych środków, trzeba pamiętać, że wszystko to stać się ma w granicach W. Brytanii, tej klasycznej ziemi konstytucyonalizmu, gdzie swobody konstytucyjne zżyły się ze wszystkiemi stosunkami, zkąd inne kraje czerpały wzory dla swoich skromniej zakreślonych urządzeń konstytucyjnych. Podnosimy to nie dla tego, żeby przedstawić rzecz jako *horrendum* polityczne, lecz dla scharakteryzowania sytuacyi. Z postanowień bilu wniesionego przez Gladstona, który posądzony być może prędzej o cokolwiek bądź innego, aniżeli o lekkie traktowanie spraw konstytucyjnych, wnosić można, że sytuacya w Irlandyi jest jeszcze gorsza, niż sobie przedstawiamy. Oddzielona przez samą naturę zupełnie od Europy, Anglia w swoich sprawach wewnętrznych nie podlegała tak ścisłej kontroli jak inne państwa na kontynencie. Można powiedzieć, że Europa przed katastrofą dublińską nie była jeszcze dostatecznie poinformowana o stosunkach irlandzkich i wyobrażała je sobie korzystniej cokolwiek.

Obok wniesionego już bilu otrzymał parlament angielski przyrzeczenie od rządu, że wniesiony także zostanie bil w sprawie uregulowania spłaty zaległych czynszów dzierżawnych w Irlandyi. Jest to fakt bardzo pocieszający, bo świadczy o tem, że dla represyi nie zostanie poświęcona reforma stosunków, a przynajmniej praca nad tą reformą. Represya może uśmierzyć konspiratorów, nawet sterroryzować ich i zniechęcić chwilowo, ale trwałego uspokojenia nie sprowadzi, jeżeliby źródło złego nie zostało usunięte. Bil o czynszach ma właśnie na celu dotarcie do źródła złego.

Torysi tak demonstracyjnie popierają rząd liberalny w polityce represyjnej, jak gdyby chcieli nie dopuścić nawet do pogłosek o demisyi Gladstona. Torysi czynią to pewnie z głębi przekonania, ale także i wyrachowanie polityczne odgrywa w tem rolę. Bardzo to wygodne dla torysów, że wobec współczesnego świata i w historyi całe *odium* wyjątkowej polityki represyjnej spadnie tylko na Gladstona i jego stronnictwo. Co dla każdej opozycyi bywa marzeniem, o czem i torysi jako opozycya marzyli, t. j. objęcie steru, to dziś dla nich byłoby tylko bardzo przykrą koniecznością systemu konstytucyjnego.

Sprawy krajowe.

(*Zakład drohowyzki*).

(=) Z sprawozdania przedłożonego Wydziałowi krajowemu o stanie zakładu sierot i ubogich w Drohowyżu wyjmujemy najgłówniejsze daty. W roku 1880, jako w piątym od chwili otwarcia Zakładu, doszły niemal do zupełnego swego rozwoju wewnętrzne urządzenia, a liczba sierot osiągnęła już blisko całą statutami wskazaną cyfrę. Pod koniec roku 1879 liczył Zakład 353 dzieci, t. j. 232 chłopców i 121 dziewcząt. Do tego przybyło w ciągu ubiegłego roku 21 chłopców i 16 dziewcząt, gdy zaś w skutek wydalenia ubyło 2 chłopców i jedna dziewczynka, a zmarło 2 dziewcząt i jeden chłopiec, przeto liczba sierót z końcem roku 1880 wynosiła 250 chłopców i 134 dziewcząt, czyli razem 384 dzieci.

Co do obrządku rozpada się ta liczba jak następuje: Obrządku rz. kat. 212 chłopców i 107 dziewcząt, czyli razem 319 dzieci; obrządku grecko-katolickiego 39 chłopców i 26 dziewcząt, czyli razem 65 dzieci.

Chorób epidemicznych nie było żadnych; stan zdrowia okazywał się w ogóle zadawalającym. Nauka dzieci w czteroklasowej szkole pospolitej szła zwyczajnym, planami przepisanym torem.

Co do liczby dzieliły się dzieci z końcem r. 1880 na poszczególne klasy, jak następuje: Na oddziale chłopców było w klasie pierwszej 18 uczniów, w drugiej 46, w trzeciej 50, w czwartej 51. Na oddziale dziewcząt było w klasie pierwszej 27 uczennic, w drugiej 37, w trzeciej 30, w czwartej 17.

Publiczny egzamin odbył się w obecności wielu gości w dniach 29, 30 i 31 lipca r. z. Dziewczęta starsze w liczbie 23 za-

---

MŁODE KRÓLESTWO

II.

Przed pokojami znajduje się weranda, w której królestwo pijają kawę, a przed którą rozciąga się wielka łąka, miejsce zabaw ludowych, urządzanych podczas ich pobytu. Tutaj przy muzyce wędrownych muzykantów, *laoutari*, wieśniacy i wieśniaczki wykonywają rozmaite tańce narodowe, jak *hora*, *biru greu*, *briou*, *ratza*, *kindia*, *zoralia*, *mocancoutz*, *calusari*, których opisowi autorka osobny szkic poświęca. Najpowszechniejszy z nich taniec *hora* jest tańcem uciśnionego ludu. Tancerze i tancerki tworzą koło, trzymając się za ręce, i spuściwszy głowy z pewnym smutnym i zmęczonym wyrazem, postępują przyśpiewując żałośnie. Symbolizuje to radość udaną ludu, który odwróciwszy się plecami do swych ciemiężców, bawi się niby a rzeczywiście opłakuje wspólnie swe upokorzenie i niewolę. Drugim takim symbolicznym tańcem jest *biru greu*, co dosłownie znaczy „ciężkie podatki“. Kto zna choć trochę dawniejsze dzieje tego ludu, ten wie, jak strasznie był uciskany podatkami. Pomnikiem tego ucisku jest taniec *biru greu*. Tancerze podobnież zbierają się w koło, poruszające się w powolnem tempie i od czasu do czasu pochylają się ku ziemi, niby szukając jakiejś daniny, której od nich żąda ciemięzca. Tańcowi *briou* towarzyszy pieśń, mówiąca o niewoli i hańbie a kończąca się zwrotką wyrażającą, że lud wolnym być może, jeżeli silnie weźmie się za ręce. Podczas tej zwrotki otwiera się koło tancerzy, którzy chwytają się wzajemnie za pasy i tworzą długi łańcuch, jak gdyby się chcieli oprzeć wrogowi. Ztąd nazwa *briou*, taniec pasów.

Inny taniec *ratza*, kaczka, jest wesoły i ma coś dziecinnego w sobie. Poruszenia tancerzy zdają się naśladować ruchy kaczek. I temu tańcowi towarzyszy śpiew, dziwnie dziecinny, o kaczce:

Ratza aci, ratza colea,
Ratza pasce papura...

Kaczka tu, kaczka tam, kaczka w sitowiu, w krzaku i tak dalej wielozwrotkowa pieśń opowiada, jak kaczka wysiaduje kaczęta, jak je wodzi, jak z niemi pływa.

Kindia jest tańcem wyrażającym rozrywkę po skończonej pracy dziennej, *zoralia* odznacza się nadzwyczaj szybkiem tempem, *mocancoutz*, taniec pasterzy, przypomina tarantellę, zaś *calusari* jest tańcem obrzędowym, wykonywanym na uroczystościach ludowych, zwanych *mosi*, poświęconych uczczeniu pamięci zmarłych. Obchód *mosi* (czyta się *mosz*) w Bukareszcie stał się publiczną zabawą, odbywaną właśnie w obecnej epoce na parę tygodni przed Zielonemi Świątkami, na obszernych błoniach zamiejskich, zastawionych namiotami i szałasami, gdzie po większej części sprzedają drewniane kubki, zwane *donitza* (podarek) i rozdają je biednym. Dziesiątki tysięcy ludu z miasta i okolic wylega podczas tej zabawy ludowej na błonie. Zabawy trwają od niedzieli do piątku, a w przeddzień zakończenia arystokracya także odwiedza je powozami.

Wracając do opisu Sinai, dodać należy, że miejscowość ta stała się ulubionem miejscem letniego pobytu arystokracyi rumuńskiej. Wielu bogatszych mieszkańców Bukaresztu posiada tu wille, są także dwa hotele dla cudzoziemców, mimo to często brakuje mieszkań, a ztąd drożyzna tu jest wielka. Sinaja zatem jest to Ems rumuńskie, gdzie podczas sezonu zbiera się cały wyższy świat bukaresztеński. Obecnie w Sinai buduje się letni pałac królewski, który niezadługo ma być skończonym.

Jak klasztor Sinaja, tak większa część dobroczynnych instytucyj, któremi Rumunia wobec innych narodów pochlubić się może, a niejednemu przoduje, jest dziełem prywatnych fundacyj bogatych bojarów, którzy znaczną część swego mienia oddawali w ten sposób na użytek publiczny. Tak powstał cały szereg wspaniale uposażonych zakładów, które przyjmują każdego potrzebującego, bez różnicy wyznania i narodowości, bez urządzania kwest po kościołach i po domach, bez ogłaszania składek po dziennikach i bez podsuwania każdemu zwiedzającemu te instytucye puszki do złożenia obowiązkowego prawie datku. Gdy chory zgłosi się do szpitala, przyjmują go bez wypytywania, co jest za jeden i zkąd pochodzi, otaczają opieką, leczą i nie wydalają, dopóki zupełnie nie wyzdrowieje, nie pytając o zapłatę. To też, gdy raz jakiś biedny Rumun zachorował w Medyolanie i musiał się leczyć w tamtejszym szpitalu, a następnie posłowi włoskiemu w Bukareszcie polecono, ażeby rządowi rumuńskiemu przedłożył rachunek kosztów jego leczenia, poseł ten odpowiedział, że woli raczej koszta pokryć z własnej kieszeni, niż występować z podobnem żądaniem w kraju, w którym setki Włochów darmo leczono.

Autorka opisuje dosyć szczegółowo kilka takich zakładów. W Bukareszcie istnieje dom przytułku biednych wdów, założony przed 130 laty przez pobożną księżnę Balasa, córkę księcia Brankowaniego. Księżna już za życia swego założyła w Rumunii wiele klasztorów żeńskich, których głównym celem było dawanie bezpłatnego przytułku podróżnym. To też do niedawna jeszcze we wszystkich prawie klasztorach rumuńskich, męzkich i żeńskich, przyjmowano każdego podróżnego nietylko gościnnie ale nawet zbytkownie. Na gościnne przyjęcie i dziś jeszcze podróżni liczyć mogą w każdym klasztorze, a gdzie w bliskości nie ma hoteli, tam taka gościnność jest obowiązkiem, który klasztory chętnie i z największą gorliwością spełniają.

Założony przez księżnę Balasa przytułek dla wdów mieścił się pierwotnie w wielu małych domach, gdy jednak z biegiem czasu okazało się to niedogodnem, zburzono te domy i na ich miejscu wzniesiono wielki wspaniały budynek. Oprócz tego z nadwyżki dochodów domu wdów i z dalszych darów rodziny Brankowanich, zbudowanym został wielki szpital, który następnie jeszcze się rozszerzył i dzisiaj składa się z trzech pawilonów. Daje to miarę wielkości fundacyi pierwotnej. Oba te zakłady administrowane wspólnie mają około 700.000 fr rocznego dochodu. Na czele administracyi stoi obecnie metropolita, oraz pułkownik Bibesko i marszałek królewski Vakarescu. Przy zakładzie znajduje się bardzo gustownie i bogato urządzony ogród z grotami, sztucznemi wzgórzami, wodotryskami, cienistemi alejami, bogactwem drzew, krzewów i kwiatów, składających się w harmonijną i wdzięczną całość. W jednej stronie ogrodu znajduje się szereg małych domków w szwajcarskim stylu, w których mieszkają obsługujący zakład duchowni.

jęte były zawodowo przy rozmaitych czynnościach gospodarstwa kobiecego, a mianowicie przy szyciu i innych kobiecych robotach ręcznych, przy gotowaniu jadła, praniu i prasowaniu bielizny, wreszcie przy gospodarstwie nabiałowem na folwarku. Oprócz tego powtarzały jeszcze i uzupełniały wiadomości swoje w godzinach nauki, których wypadało po 2 do 3 codziennie. Starsi chłopcy, których liczba wynosi 85, pracowali zawodowo w poszczególnych warsztatach z wyjątkiem jednego, który został przeznaczonym stale do ogrodnictwa.

Do warsztatów ślusarskiego, kowalskiego, kołodziejskiego i szewskiego, które już w r. 1879 były urządzone i uległy jedynie potrzebnemu rozszerzeniu, z powodu nowego przyrostu uczniów, przybył jeszcze w roku 1880 warsztat blacharski połączony z małą odlewarnią metalu.

Praca w warsztatach pod okiem majstrów i przy pomocy niezbędnej czeladzi przynajętej odbywała się trybem przepisanym przez 7 do półosma godzin dziennie. Liczba uczniów wedle warsztatów rozpadała się, jak następuje: Warsztat ślusarsko-kowalski liczył 38 uczniów, blacharski 5, kołodziejski 9, stolarski 12, szewski 11, krawiecki 9.

Uczniowie ci, stosownie do czasu, od którego już w warsztacie pracują, dzielą się na trzy klasy i biorą udział w takich robotach, jakich wymaga program prac warsztatowych i stopniowy ich rozwój. Postęp ucznia w pracy, pilność i zachowanie się w warsztacie są przedmiotem oddzielnej klasyfikacyi w książeczkach warsztatowych, które uczniom przy wstępowaniu do warsztatów są wydawane. Dalsze kształcenie się uczniów odbywa się w t. z. kursie technicznym, którego trzecią klasę po raz pierwszy w jesieni roku zeszłego otwarto. Obejmuje on 18 godzin tygodniowo, których znaczna część przeznaczona jest na rysunek wolnoręczny a oraz konstrukcyjny z uwzględnieniem zawodu ucznia.

W innych przedmiotach dąży się przedewszystkiem do powtórzenia i utrwalenia wiadomości już w szkole ludowej nabytych, oraz do możliwego rozszerzenia ich w zakresie dla niższych szkół przemysłowych właściwym. Należały tu: religia, języki polski i niemiecki, wiadomości z przyrody, z dziejów i geografii, rachunki i geometrya, nareszcie początki modelowania ze względu na potrzebę niektórych warsztatów.

Nauki udzielano w godzinach od 7 do 8 rano, tudzież od 2 do 4 popołudniu z wyjątkiem piątku, którego całe przedpołudnie na pracę a całe popołudnie na naukę było przeznaczone. Oprócz właściwych nauczycieli brali udział w nauczaniu dyrektor zakładu, rysownik techniczny i rachmistrz.

Uczniowie II klasy kursu technicznego brali także wyjątkowo udział w egzaminie publicznym, aby okazać postęp w naukach. Oprócz tego urządzoną była w dniach egzaminowych wystawa rysunków i wyrobów warsztatowych uczniów, tudzież robót ręcznych dziewcząt.

Mniejsi chłopcy, pobierający naukę całodzienną w szkole czteroklasowej, zajmowani bywali w wolnych chwilach wyrobem słomianek i koszyków, oraz pomocą w drobnych usługach na rzecz zakładu, w lecie zaś robotami około czyszczenia ścieżek w ogrodzie, drzewek owocowych i t. p.

Ćwiczenia gimnastyczne odbywali wszyscy uczniowie, podzieleni wedle wieku na odpowiednie oddziały. Należytą baczność zwracano także na uprawę spiewu i muzyki instrumentalnej. W tej ostatniej zdołano tak znaczne osiągnąć rezultaty, że utworzoną została z chłopców kapela zakładowa.

W organizacyi całego zakładu zaszła pod jesień r. z. jedna ważniejsza zmiana, t. j. zupełne rozłączenie oddziałów dziewcząt i chłopców. Praktykowane dotąd łączenie dzieci obojej płci w najniższych dwóch klasach szkoły zakładowej przedstawiało znaczną niedogodność już ze względu na samo tych klas przepełnienie, a w sprawozdaniu za rok 1879 podniesiono konieczność rozdzielenia drugiej klasy. Bezpośredni atoli powód do ściślejszego rozdzielenia obu oddziałów dały nieobyczajne i karygodne wykroczenia jednego z tymczasowych nauczycieli zakładu. Wykroczenia owe stały się przedmiotem dochodzeń dyscyplinarnych, a w następstwie dały powód do zmian w gronie nauczycielskim i do zupełnego przekształcenia nadzoru na oddziale dziewcząt. Z uwagi, iż osoby świeckie, wielokrotnie zmieniane, nie okazały dosyć poświęcenia, wytrwałości i cierpliwości w opiekowaniu się dziewczętami, zawezwano do objęcia zarządu na oddziale dziewcząt Siostry Felicyanki i zawarto z niemi dnia 20 maja r. z. kontrakt na trzy lata. Z mocy owego kontraktu zamianowaną została jedna z SS. Felicyanek ochmistrzynią, a inne siostry z ramienia ochmistrzyni objęły nadzór wychowawczy nad dziećmi, zarząd szpitalika dziewcząt, prowadzenie pracowni krawieckiej, kuchni urzędników i pralni do nauki dziewcząt, wreszcie samąże naukę szkolną, ku czemu przeznaczone do tego siostry odpowiedniemi, prawem przepisanemi kwalifikacyami się wykazały. Siostry Felicyanki objęły swe czynności w październiku z. r. a odpowiednio do zmiany zarządu przeprowadzono także niezbędne adaptacye w tej części budynku, która na oddział dziewcząt jest przeznaczoną.

W dniu 27 czerwca r. z. dotknęła zakład niemała klęska. Iskry z komina maszyny parowej, pomimo iż tenże zaopatrzony był koszem do chwytania iskier, wznieciły pożar na północnej wieży zakładu. Dzięki energicznemu ratunkowi zdołano pożar tak zlokalizować, że spłonął jedynie dach rzeczonej wieży, a oprócz strat, pochodzących ze zniszczenia dachu i magazynowanych na tej wieży niektórych wyrobów i narzędzi metalowych, nie było żadnego nieszczęśliwego wypadku.

Jak gdyby na złagodzenie niepowodzeń, któremi zakład w ciągu r. z. był dotknięty, spotkał go w dniu 12 września z. r. niezwykły zaszczyt, odwiedziny Najjaśniejszego Pana. Prostotę najskromniejszych ozdób, jakiemi zakład, przeznaczony dla sierot i ubogich, okrył się na przyjęcie Najdostojniejszego Gościa, uzupełniły gorące owacye nietylko sierot i mieszkańców zakładu, lecz także licznych gromad ludu ze siół i miasteczek sąsiednich. Najjaśniejszy Pan raczył wszystkie części zakładu szczegółowo zwiedzić, przeglądał rysunki i wyroby wychowańców i wychowanic zakładu, zgromadzone na urządzonej umyślnie na ten cel lokalnej wystawie, kazał uczniom wykonywać cwiczenia gimnastyczne, kosztował chleb sierocy, a wyraziwszy kilkakrotnie łaskawemi wyrazy Swoje najwyższe uznanie, raczył nakoniec zapisać się do pamiątkowej księgi zakładu. Przyjęcie Najjaśniejszego Pana w zakładzie posłużyło za temat do jednej z akwarel albumu, które kraj ofiarował Jego Ces. Wysokości Arcyksięciu Rudolfowi.

Na oddziale starców małe zaszły zmiany. Sposób ich umieszczenia i utrzymania był taki, jak lat ubiegłych. Z końcem roku 1880 liczono 18 starców i 2 staruszki. Przez śmierć ubyło w ciągu tegoż roku jeden starzec i jedna staruszka, na opróżnione zaś miejsce przyjęto znowu jednego starca i jedną staruszkę. Dwóch z pomiędzy dawniej umieszczonych starców zostało wydalonych za niewłaściwe zachowanie się. Możność zajmowania starców na rzecz zakładu była bardzo ograniczoną z powodu zgrzybiałego wieku i fizycznych niedomagań w przeważnej ich części.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Stan wyjątkowy dla Irlandyi.)

Izba niższa parlamentu angielskiego obradowała w dniu 11 b. m. nad projektem ministra spraw wewnętrznych, podającym środki stłumienia zbrodni w Irlandyi. Projekt ustawy wyjątkowej wnosił minister Harcourt z polecenia rządu i składając go w Izbie rzekł:

„Wywiązując się z zadania poruczonego mi przez rząd, mam honor prosić wysokiej Izby o pobłażanie. W tym smutnym dniu, w którym wielu członków Izby myśli ze smutkiem o tragicznej śmierci swego kolegi, źlebym się wywiązał z obowiązku, gdybym nie napomknął o ostatnich wypadkach. Zadanie, które Izba ma spełnić, będzie stanowczą próbą dążącą do zagojenia od dawna otwartej rany kraju bratniego, a jeżeli kiedykolwiek była chwila do załatwienia sprawy irlandzkiej w duchu pojednania przychylnego, to najstosowniejszą jest bez wątpienia chwila obecna.

Wielką klęską, z którą rząd musi walczyć, jest to niemożność dosięgnięcia ręką sprawiedliwości zbrodniarzy i zbrodni. Zwyczajnym sądom przysięgłym brakuje potrzebnej sprężystości, rząd zatem nie może dłużej znosić, ażeby prawo traciło w ten sposób wszelką moc i skuteczność. Idzie więc o rozstrzygnięcie pytania, jak ma być ukonstytuowany trybunał, ażeby mógł skutecznie i stanowczo wykonywać procedurę karną i żeby zarazem umiał sobie zjednać szacunek i poważanie. Rząd zastanawiał się już wszechstronnie nad ewentualnością ustanowienia trybunału wojennego, ale ten rodzaj surowości uznany został za niepożądany. Rząd przyszedł do przekonania, że może z całą ufnością polegać na patryotyzmie sędziów, dlatego proponują ministrowie, że w wypadkach, w których to uzna za niezbędne wicekról Irlandyi, zamianowana będzie komisya sądowa złożona z trzech członków wezwanych z gremium trybunału najwyższego. Komisya ta będzie upoważnioną do wydawania wyroków w wypadkach zbrodni stanu, zabójstwa, usiłowanego morderstwa, jako też we wszelkich innych wypadkach, w których czynną była przemoc lub gwałtowne najazdy na domy spokojnych obywateli. Komisya, wyrokując, sądzić będzie czyny bezwzględnie, a wyroki jej zapadać muszą jednogłośnie. Dopuszczonem będzie odwołanie się od wyroków tej komisyi sądowej przed kolegium sędziów trybunału najwyższego, w którym zasiada pięciu a wyrok zapada większością głosów. Każdy zatem obwiniony będzie miał rękojmię, gdyż skazany być może tylko jednogłośnie a dla zatwierdzenia wyroku w kolegium apelacyjnem potrzeba znowu większości przynajmniej trzech głosów. Trybunał apelacyjny ma prawo zarządzić powtórne przeprowadzenie całego procesu, może więc, gdy uzna za potrzebne, wzywać na nowo świadków i badać obwinionych.

Trybunał apelacyjny będzie mógł jedynie zatwierdzać wyroki komisyi sądowej, a w razie odmiennego wyroku służy mu tylko prawo złagodzenia, lecz nie zaostrzenia. Wicekról Irlandyi będzie sam decydował o tem, które powiaty mają być oddane pod sądy wyjątkowe.

Projekt ustawy wyjątkowej zawiera również postanowienia o rewizyi mieszkań i domów tak we dnie jak i w nocy. Dalsze zaś postanowienia zawierają wskazówki o postępowaniu ogólnem przeciw stowarzyszeniom tajnym i ich członkom, przeciw nadużyciom co do bezpieczeństwa życia i przeciw teroryzmowi, oraz środki w celu stłumienia teroryzmu. Końcowe wreszcie postanowienia upoważniają wicekróla do zamykania dzienników propagujących tendencye zdrady stanu i pociągania do odpowiedzialności ich właścicieli, do pomnożenia policyi w powiatach, będących siedzibą anarchii, na koszt gmin lub całych powiatów z odpowiednią kontrybucyą w razie popełnionego tam morderstwa lub skrytobójstwa.“

Po przedstawieniu treści, wnosi minister Harcourt, ażeby ta ustawa o stanie wyjątkowym obowiązywała w Irlandyi przez trzy lata, zastrzegając w imieniu rządu ewentualne zmiany w procedurze zwykłych sądów przysięgłych. Po tym projekcie przedłożony wkrótce zostanie prejekt regulujący zaległości rat dzierżawnych.

Po wniesieniu projektu ministra wywiązała się dłuższa dyskusya. Sir Stafford Northcote powstrzymuje się z uwagami krytycznemi nad projektem w obecnem stadyum, nadmienia jednak, że skoro Izba już ma odstąpić od ustaw zwyczajnych, to powinna zboczeniu temu nadać taką siłę, ażeby środki użyte odpowiadały celowi.

Były sekretarz stanu Forster oświadcza, że jakkolwiek podziela przekonania Brighta, iż przemoc i siła nie są odpowiedniemi środkami do wyleczenia z ran, aprobuje jednak bil przedłożony, ponieważ jest on w tej chwili niezbędną koniecznością. Żadne względy nie powinny stanąć na przeszkodzie w przeprowadzeniu dyskusyi i uchwaleniu środków przeciw morderstwu i teroryzmowi.

Parnell ubolewa, że umiarkowana i spokojna opinia dotychczasowa nie kierowała autorami przy układaniu projektu i ostrzega rząd, że nikt nie jest w stanie przewidzieć skutków, które wypłyną z tak radykalnych środków. Wyrażając te obawy, musi dodać, że stan wyjątkowy sprowadzić może stokroć gorsze klęski, niż dotychczas praktykowana polityka przemocy. Kończy słowami: Z powodu kilku zbrodni, których dopuściły się jednostki, nie ma parlament prawa zdawać na łaskę i niełaskę życia całego narodu irlandzkiego, powierzając je sędziom frakcyjnym i magistratom.

Dillon charakteryzuje mowę ministra Harcourta jako tchnącą formalnie żądzą krwi i zostaje za to przez prezesa parlamentu wezwany do porządku. Zaproponowane środki — mówi dalej — są gorsze, niż wszystko dotychczasowe, ponieważ zmierzają między innemi do tego, żeby zakneblować w Irlandyi usta opinii publicznej. Następnie przepowiada tak samo jak Parnell zawód i klęski. Ostrzega rząd, ażeby nie doprowadził do ponownego splamienia Irlandyi krwią nowego sekretarza stanu, który pojedzie jako następca Forstera wprowadzać akt teroryzmu przeciw teroryzmowi.

Deputowani Sullivan, O'Donnell i Healy nazywają bil „brutalnym środkiem ucisku“, a Henry oświadcza rządowi, że na każdym kroku spotykać będzie w Irlandyi gotowych do walki z aktami przemocy rządu. Goeschen występuje z naganą stanowiska i oświadczeń posłów irlandzkich. Autonomiści irlandzcy żądają głosowania i bil zostaje przyjęty w pierwszem czytaniu 327 głosami przeciw 22 głosom.

Tym sposobem otrzymał rząd broń straszną do prowadzenia walki rozstrzygającej z zbrodniczą i krwawą agitacyą spiskowców irlandzkich. Nikt nie zaprzeczy, że rząd angielski zniewolony został tylko ostateczną koniecznością do zażądania tak srogich ustaw wyjątkowych — ale z drugiej strony nikt nie może oprzeć się obawie, że środki repressyjne trafią na tem groźniejszy i zaciętszy opór przejętych fanatyczną nienawiścią Irlandczyków.

Dom, w którym się mieści instytut schronienia dla wdów, jest jednopiętrowy, silnie zbudowany, obszerny, i zawiera 60 mieszkań dla pensyonarek zakładu. Każda z nich ma obszerny, dobrze umeblowany pokój z kuchnią i przedpokoikiem. Wchodzi się do tych mieszkań z szerokiego korytarza idącego środkiem budynku. Widok z okien wspaniały. Przyjęte do zakładu wdowy noszą odzież jednakową, której im instytucya dwa razy do roku dostarcza. Są to suknie z szarej lustryny, z białym fartuszkiem, białe czepki i czarne w tył spadające welony. Oprócz tego dostają one opał, chleb i miesięcznie po dziesięć franków na opędzenie innych potrzeb. Obszerne, pięknie umeblowane sale, zaopatrzone w obrazy i książki, służą za miejsce wspólnych zebrań. Zakład ten, stosownie do swoich statutów, w dniach sześciu świąt najuroczystszych rozdaje biednym corocznie 25.000 franków.

W szpitalu Brankowanich panuje wzorowa czystość, zarówno w wielkich, przewiewnych salach, w których leżą chorzy, jak na obszernych, widnych, dywanami wykładanych schodach i korytarzach. Łóżek jest 210, rozstawionych po 12 do 14 w wielkich salach. Są także osobne pokoje dla zamożniejszych chorych. Dotychczas liczba łóżek tak w tym jak w innych szpitalach była wystarczającą i zawsze są wakujące miejsca. Łóżka są żelazne, z porządną pościelą. W statutach powiedziano, że „chorzy mają leżeć na najpiękniejszem płótnie i pić najdroższe i najlepsze wina.“ Przepis ten nie jest wprawdzie literalnie wykonywany, w każdym razie jednak chorzy bardzo dobrze są żywieni, mniej dobrą jest za to ich obsługa, którą pełnią niewykształcone odpowiednio kobiety, niezawsze mające dosyć dobrej woli i chęci do sumiennego wykonywania mozolnych i uciążliwych obowiązków. Królowa Rumunii stara się jednak zaradzić temu i utworzyła już zakład Sióstr Miłosierdzia. Jest w nim obecnie dziewięć praktykantek, które pod kierunkiem lekarzy kształcą się w służbie szpitalnej.

W nowszych już czasach i nie w drodze fundacyi prywatnej, lecz powszechniej w Europie przyjętym sposobem, to jest ze składek publicznych, powstał dom sierót imienia Heleny w miasteczku Kotroceni, odległem o godzinę drogi od Bukaresztu, a służącem od dawna za letnią rezydencyę panujących.

Zakład ten mieści się tuż przy pałacu królewskim, w okazałym budynku, złożonym z głównego korpusu i dwóch bocznych pawilonów. Przed kilku laty zbudowano przy tym zakładzie kościół. Cały instytut otacza wielki, piękny i odpowiednio urządzony ogród. Urządzenie wewnętrzne także dogodne. Pokoje są dosyć obszerne, jasne, przewiewne i z prostotą lecz odpowiednio urządzone a czysto i porządnie utrzymywane.

W zakładzie tym znajduje się zwykle około 300 sierot, dziewcząt w wieku od 3 do 18 lat. Otrzymują one naukę elementarną i kształcą się w robotach ręcznych. Zdolniejszym udzielaną jest także nauka języków obcych, muzyki i malarstwa. Pod tym względem zakład stoi wysoko i obrazy jego uczennic już nawet na niektórych wystawach zwracały uwagę. Z domu sierot imienia Heleny wyszło wiele nauczycielek szkół ludowych, a obecnie pewna liczba dorosłych wychowanic z woli królowej wstąpiła do wspomnianego wyżej instytutu Sióstr Miłosierdzia, poświęcających się pielęgnowaniu chorych. Inne wychodzą za mąż, odpowiednio przygotowane na dobre gospodynie.

Stworzenie tego zakładu połączone było z wielkiemi trudnościami. Myśl założenia instytutu sierot i podrzutków powziął jeszcze pod koniec zeszłego wieku pobożny metropolita Filaret i zapisał na ten cel cały swój znaczny majątek. Ale fundacya długo nie mogła wejść w życie według myśli testatora. Zajmowano się wprawdzie sierotami lecz nie tworzono zakładu, tylko umieszczano je u biednych ludzi za bardzo małem wynagrodzeniem. Podniosły się z tego powodu skargi i zarzuty, zażądano opublikowania testamentu i pokazało się, że akt ostatniej woli metropolity zaginął, a najprawdopodobniej został zniszczony rozmyślnie. Sprawa ta wlokła się, nie postępując dalej, aż do roku 1860. Pod rządem ks. Kuzy nastąpił zwrot ku lepszemu, pieczę nad sierotami powierzono dr. Davila i komitetowi, którego członkowie często odwiedzali kobiety, przyjmujące dzieci na wychowanie, i rozciągali nad niemi troskliwy nadzór.

W tym czasie przybyła do Bukaresztu małżonka ks. Kuzy, księżna Helena. Zajęła się ona żywo i po macierzyńsku sprawą sierot i postanowiła zbudować dla nich dom. Dała na ten cel 1000 dukatów z własnych funduszów i zarządziła składkę publiczną, której rezultat był tak pomyślny, że można było wznieść główny korpus gmachu i zaraz w latach następnych przybudować pawilony. Protektorką zakładu była księżna Helena, zaś po abdykacyi ks. Kuzy i wstąpieniu na tron ks. Karola objęła protektorat księżna a obecnie królowa Elżbieta, której zakład zawdzięcza zbudowanie kościoła.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Bojaniec w powiecie żółkiewskim 100 zł zapomogi na budowę szkoły.

— **Wojciech Schönowsky-Schönwiese**, pułkownik urlopowany pułku piesz. nr. 9, na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku.

— **Za odznaczenie się** podczas ostatnich operacyj wojennych w południowej Dalmacyi, Bośnii i Hercegowinie otrzymali: kapitan pułku piesz. nr. 9 Kazimierz Pomiankowski i podpułkownik pułku pieszego nr. 77 August Frendl ordery Żelaznej Korony III klasy z dekoracyą wojenną, z uwolnieniem od taksy; kapitan pułku piesz. nr. 9 Adolf Kohmann, kapitanowie pułku piesz. nr. 77 Franciszek Grimm, Ignacy Schindler, Józef Heiss i Franciszek Kriesch, dalej porucznik tegoż pułku Jan Gawin Niesiołowski i podporucznik tegoż pułku Emil Schneider krzyże zasługi wojskowej z dekoracyą wojenną; starszy lekarz pułku piesz. nr. 77 dr. Geza Risnyovszky złoty krzyż zasługi z koroną; manipulant telegrafu polowego sierżant pułku piesz. nr. 80 Jan Strzelbicki srebrny krzyż zasługi z koroną; manipulant telegrafu pol. podoficer pułku ułanów nr. 8 Jakób Kasberger srebrny krzyż zasługi; a porucznicy pułku piesz. nr. 9 Aleksander Wasylewski i Jakób Krejci, dalej porucznicy pułku piesz. nr. 77 Henryk Gellvogel, Jerzy Popovicu i Karol Walter, porucznicy Karol Wojtechowsky i Wacław Petrik, oraz lekarz pułkowy tegoż pułku dr. Wacław Zdrahal, wyraz najw. pochwalnego uznania.

Srebrny medal za waleczność I klasy otrzymali: trębacz pułku piesz. nr. 9 Jurko Rycman; w pułku piesz. nr. 77 kadeci zastępcy oficerscy (obecnie podporucznicy) Karol Löschner i Franciszek Kralicek; sierżant Józef Martinka; tytularny sierżant Pańko Stokało; podoficerowie Jan Docauer i Jan Drobiniak, oraz szeregowiec Fedor Waskow.

Srebrny medal za waleczność II klasy: w pułku pieszym nr. 9 kadet-sierżant Ottokar Wolf; sierżant Karol Skarda; sierzanci Mikołaj Myssiow i Jan Turczyn; gefrajtrzy Filip Bischof, Antoni Pilch i Bernard Zwifelhoffer; szeregowcy Markow Łopaniecki, Jan Bobowski, Jan Krebs, Nachman Melzer, Antoni Mikulski, Sidor Petrasz, Oleksa Kałynow i Onyszko Wołczak; oraz trębacz Piotr Zapłatyński; w pułku pieszym nr. 77 tytularny sierżant Józef Martini, sierzanci Michał Lewicki, Józef Piliński i Paweł Olszewski; podoficer tytularny Jan Kowalski; podoficerowie Leon Hust-Kulczycki, Wincenty Zenczuk i Jan Chizak; gefrajtrzy Mojżesz Metbauer i Marek Hauser; oraz szeregowcy Ilko Wasiutyk, Tymko Wołoszyn, Jan Sołomczak, Jan Muc, Edward Warsani, Mojżesz Münc, Jan Fedan, Dmitro Gedzyn, Oleksa Ohdr, Jakób Eberwein, Jan Wochowicz, Fedko Hirnyk, Iwan Szandra, Leib Goldfinger, Józafat Szogyn i Fryderyk Stocker.

= **Napad na drodze.** W nocy na 16 b. m. gromada parobków wiejskich z Kolędzian i Szmankowic w powiecie czortkowskim napadała izraelitów jadących na jarmark z Kolędzian do Chorostkowa, grabiąc ich i znieważając czynnie. Tym sposobem napadnięto kolejno na 10 wozów. Starosta czortkowski natychmiast udał się na miejsce napadu w asystencyi żandarmów. Aresztowano trzynastu parobków i wytoczono śledztwo sądowe.

= **Krajowa Rada szkolna** poleciła bibliotekom szkół ludowych i wydziałowych dziełko pod tytułem: „Wieczory pod lipą czyli historya narodu polskiego, opowiadania Grzegorza z pod Racławic. Wydanie dziesiąte poprawne i powiększone. Cena egzemplarza 1 zł. w. a. Nakład i własność księgarni J. M. Himmelblaua. Czcionkami drukarni *Czasu* 1873." Dziełko pod tytułem: „Wzory i zadania do ćwiczeń stylistycznych dla szkół ludowych, tudzież rzemieślniczych i rolniczych zastosowane do nauki z poglądu jako objaśnienia do tablic w szkołach używanych zebrał i ułożył Jędrzej Gliński, nauczyciel w c. k. seminaryum nauczycielskiem rzeszowskiem. Cena 80 ct. Kraków, nakładem księgarni J. M. Himmelblaua, 1880" poleciła krajowa Rada szkolna jako podręcznik dla nauczycieli szkół ludowych i wydziałowych.

— **Walne zgromadzenie** członków towarzystwa pedagogicznego oddziału lwowskiego odbędzie się dnia 29 b. m. o godzinie 10 przed południem w auli c. k. gimnazyum Franciszka Józefa. Porządek dzienny: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia. 2. Sprawozdanie z czynności zarządu stanu kasy i biblioteki. 3. Odczyt dr. Tadeusza Żulińskiego: „O krótkim wzroku w szkole". 4. Sprawa zaliczek w myśl okólnika zarządu głównego towarzystwa pedag. z dnia 5 marca 1882, referent dr. Karol Benoni. 5. Wybór zarządu. 6 Wnioski członków.

= **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Myślenicach z grupy gmin miejskich rozpisany został na dzień 12 czerwca bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Zjawisko częściowego zaćmienia** słońca nie mogło być u nas dziś obserwowanem z powodu pochmurnego nieba.

* **Zapiski policyjne.** Elio Mendel, 21 lat liczący, wzrostu średniego, pełnej twarzy, brunet, po dokonanej kradzieży pugilaresu z kwotą 90 zł. umknął w niewiadomym kierunku. — Straż policyjna aresztowała notowanego złodzieja ze skradzioną bielizną znaczoną literami S. F., po którą niewiadomy właściciel zgłosić się winien. — Pan W. Z. zgubił złoty zegarek, anker, o podwójnej kopercie ze złotym łańcuszkiem wartości 200 zł.

⁂ **Przy nasuwaniu tramów** przeznaczonych na porznięcie w tartaku na obszarze dworskim w Ropie, w powiecie gorlickim, dzierżawca tartaku Mendel Rieger, który kierował robotą, z powodu własnej nieostrożności, ugodzony został wyciąganym do góry pniem tak nieszczęśliwie w głowę, że na miejscu postradał życie.

⁂ **W skutek pobicia** przez sąsiada umarł w Utoropach, w powiecie kosowskim, włościanin Dmytro Zacharuk Winnego pociągnięto sądownie do odpowiedzialności.

⁂ **Pod koło młyńskie** dostał się przy czerpaniu wody z młynówki 15-letni chłopak w Sorokach, w powiecie kołomyjskim i na śmierć został zgnieciony.

⁂ **W łaźni żydowskiej** w Jabłonicy, w powiecie nadwórniańskim, 10-letnia dziewczynka przypadkowo wpadła do kotła z ukropem i skutkiem poparzenia się umarła wkrótce. Przeciw winnym wdrożono śledztwo karne.

⁂ **Z nabitą strzelbą** wybrał się w pole po siano 16-letni syn gospodarza Hłuszczaka w Bordulakach, w powiecie brodzkim. Strzelba wypaliła na wozie a nabój ugodził nieostrożnego wyrostka tak nieszczęśliwie, że w kilka godzin po tem życie zakończył. Zawiadomiono o tym wypadku sąd celem wdrożenia śledztwa karnego.

— **Pomnik słynnego okulisty** A. Graefego odsłoniony będzie w Berlinie dnia 22 b. m.

— **Zamieć śnieżna**, według umieszczonej wczoraj w części tylko nakładu depeszy z Serajewa, srożyła się tam od 36 godzin przy dwustopniowym mrozie i trwała jeszcze dnia 16 b. m. Depesza dodaje, że obawiać się należy wielkich szkód w polu i ogrodach.

— **Grający zegarek kieszonkowy.** Zegarmistrz w St. Croix, p. Charles Reuge, wystąpi na najbliższej wystawie krajowej w Zurychu z zegarkiem kieszonkowym swojej konstrukcyi, który w swoim rodzaju jest miniaturowem arcydziełkiem. Nietylko bowiem pokazuje godziny, minuty i sekundy, ale zawiera miniaturowy przyrząd grający o dwóch aryach. Przyrząd ten odzywa się sam co godzina, ale może być także wprawiony w ruch każdej chwili za pociśnieniem sprężynki. Maleńki walec melodykonu najeżony jest 260 ćwieczkami, które przy obracaniu się potrącają o 30 dźwięczących bardzo donośnie błonek kruszcowych.

— **Pierwszy parasol.** W połowie XVIII wieku pewien przemysłowiec pierwszy wpadł na pomysł wynajmowania studentom uniwersytetów w Oxford i Cambridge parasoli na godziny, dla dania im możności przenoszenia się bez zmoknięcia z jednej prelekcyi na drugą. Nikt wtedy o tem nie myślał, żeby na ulicy, w mieście posługiwać się parasolem, aż nareszcie niejaki John Hanway w Londynie zdobył się na tę odwagę. Był to ów filantrop szlachetny, którego staraniom Anglia winna założenie stowarzyszenia morskiego, a którego pamięci pomnik w Westminster postawiono. Pewnego pięknego, a raczej brzydkiego bo strasznie dżdżystego poranku, John Hanway postanowił dla ochrony od deszczu użyć chińskiego przyrządu, parasolem zwanego. Gdyby był przewidywał, jak dalece wyśmianym, a nawet czynnie skrzywdzonym zostanie, byłby niezawodnie zamiaru swego zaniechał i raczej do nitki przemokł. Ludzie na ulicy zaczęli się kupić koło niego, zastępowali mu drogę i nazywali go waryatem; kobiety w oknach klaskały w dłonie i śmiały się do rozpuku, a kochane paupry biegały za nim, gwizdały, krzyczały, pomimo ulewnego deszczu. Wtedy do iero John Hanway jako prawdziwy Anglik na dobre się uparł, nie wychodził już bez parasola i publiczność przyzwyczaiła się do tego „bzika", jak go nazwano. Niejeden z przyjaciół Hanway'a, spotkawszy go podczas deszczu i schroniwszy się pod jego parasol, musiał przyznać, że to pomysł nader praktyczny; wszelako trzy lata zeszły, zanim męczennik „deszczochronu" uprzedzenie zwalczył i adeptów znalazł. John Hanway zmarł w roku 1776 a przez ostatnie lat 30 swego życia nigdy nie wychodził bez parasola.

— **Smak strusiego jaja.** „Jeżeli chcecie skosztować coś prawdziwie delikatnego — mówił dr. H. w Berlinie do swoich przyjaciół — to zapraszam was na dziś wieczór do siebie. Dostałem właśnie z ogrodu zoologicznego świeżutkie a niezwykle duże jajo strusie, jeżeli więc pozwolicie, zjemy razem jajecznicę z tego jaja." Zaproszeni stawili się wieczorem w mieszkaniu doktora H., a gdy tenże sprezentował im olbrzymie jajo, jeszcze żywsze obudziło się w nich pragnienie skosztowania tego przysmaku. Sam gospodarz zabrał się do przyrządzenia jajecznicy. W kilka minut później dr. H. wrócił z kuchni i wywołał jednego z gości na słówko. „Słuchajno — rzecze, kiedy się znaleźli sami — coś mi się to jajo nie podoba; spróbuj proszę cię, czy go nie czuć." Próba okazała, że jajo strusie rzeczywiście nie było już świeże i że w żaden sposób nie można go podać gościom. „Ale cóż pocznę? — woła zrozpaczony gospodarz — goście czekają na ten osobliwy przysmak, a tu"... „Wiesz co? — przerwie mu przyjaciel, doświadczony już widać w takich przygodach — podaj im jajecznicę z zwykłych jaj jak kurzych, ale oczywiście nie powiedz im nic o tej substytucyi!" — Nie było innego sposobu, dr. H. więc usłuchał rady przyjaciela i za kilka minut zwykła jajecznica, wybornie przyrządzona, została niecierpliwiącym się gościom podana. „Ach! — zawołał jeden z gości, skosztowawszy jej zaledwie — jakże to całkiem inaczej smakuje niż zwykła jajecznica! Lepsza, szlachetniejsza o sto procent!" „Co do mnie — odezwie się drugi z gości — nic wprawdzie znaleźć nie mogę w tej jajecznicy osobliwego, ale co prawda, przyznać muszę, że ma smak całkiem inny niż zwykła z jaj kurzych." Nareszcie trzeci, z miną wcale niezdradzającą zadowolenia ze spożywanego przysmaku rzekł: „Kochany doktorze — niech cię to nie obraża, ale otwarcie powiedzieć muszę, że zwykła jajecznica smakuje mi dziesięć razy lepiej, niż ten jakiś niby rarytas!" Można sobie wyobrazić, jak się w czasie tej biesiady bawili w duchu swoimi towarzyszami gospodarz i wtajemniczony w to niewinne oszustwo jego przyjaciel.

Z Izby sądowej.

Pożar Ringtheatru.

(Sprawozdanie *Gazety Lwowskiej*)

XVI.

Wiedeń, 15 maja.

)(Przechodząc do kardynalnego punktu oskarżenia, do sprawy lamp olejnych, prokurator stwierdza, że lamp takich nie było, chociaż Jauner do utrzymywania ich był obowiązany tak kontraktem dzierżawnym, jak rozporządzeniem policyjnym. Dyrektor Jauner twierdzi, że nie był przecież obowiązany porozwieszać osobiście i pozapalać lamp olejnych. Obrona taka nie wystarcza. Lampy były wprawdzie oddane do reparacyi, ale już 6 grudnia były gotowe; a zresztą lampy olejne albo powinny były palić się przed rozpoczęciem widowiska, albo widowiska wcale być nie było powinno Co się stało dnia 8 grudnia, mogło stać się miesiąc przedtem, a gdy się zważy maszynerye i eksperymenta gazowe, jakie w *Ringtheatrze* były w zwyczaju, trzeba zaiste dziwić się, że się nie stało. Z tego wszystkiego wynika, że Jauner dopuścił się wykroczeń przeciw bezpieczeństwu życia w myśl § 335 kodeksu karnego.

Oskarżony Józef Nitsche — mówi dalej prokurator — niewiele czasu mi zabierze; mówiąc o nim mogę powołać się w części na to, com już powiedział o Jaunerze. Bardzo mi przykro było usłyszeć tu z ust obwinionego cyniczne wyrażenie, że gdy zeszedł ze stropu, zastał na scenie kobietę palącą się już płomieniem *jak wiecheć słomy*. Świadczy to o braku uczucia, który wstrętem przejmuje. Wina Nitschego jest potrójna: jako inspektor nie zaradził wadliwościom oświetlenia sufitowego, nie postarał się o oświetlenie na schodach i gankach lampami olejnemi i podniósł drzwi żaluzyowe służące do wprowadzania koni na scenę, co było krokiem fatalnym, bo wskutek tego ogień rozniecił się na dobre i przerzucił się do sali.

Po dalszych ustępach, wykazujących winę Breithoffera i Geringera, mówi dalej prokurator: Przechodzę teraz do drugiej części aktu oskarżenia. Nie mogę przemilczeć, że rzadko tak przykro mi było występować w roli oskarżyciela publicznego, jak dziś. Organa bezpieczeństwa i porządku publicznego, organa administracyi miejskiej zazwyczaj mają prawo do opieki oskarżyciela publicznego; dziś stawać muszę przeciw nim. Na pierwszy plan występuje tu kierownik kroków policyjnych, radca Landsteiner. Nie mogę dochodzić, czy przepisy regulaminu o gaszeniu pożarów z r. 1817, instrukcya dla policyi, trzydzieści lat licząca, i statut gminny tejże daty przeszkadzały policyi i straży pożarnej mieć staranie o bezpieczeństwo życia ludzkiego. Mojem zdaniem tak policya, jak straż pożarna zawsze mają ten obowiązek. Radca policyjny Landsteiner sam przyznał, iż należało doń staranie o bezpieczeństwo życia ludzkiego. Kosztuje mię to niemało, że przeciw mężowi z tak długą i chlubną służbą na sam koniec jego karyery muszę wystąpić z oskarżeniem, iż dopuścił się niezgodnej z obowiązkami swemi niedbałości. Przyznaję, co mówi Landsteiner, że służba policyjna jest ciężka i niewdzięczna; ale tyle jest rzeczą pewną, że żadna władza nie odmówiłaby uznania mężowi, któryby w chwili niebezpieczeństwa był na miejscu i uczynił wszystko, co w ludzkich było siłach.

Radzca Landsteiner nie może zaprzeczyć, że był na miejscu przed strażą pożarną i że już przed godź. 7mą objął kierownictwo kroków policyjnych. Twierdzi, że słyszał od wielu osób, że nikogo nie ma w teatrze. Zdaje mi się, iż taki optymizm, i to optymizm pozbawiony wszelkiej podstawy, pociągnął za sobą skutki najfatalniejsze. Landsteiner powinien był nie zadowalać się wiarą, że w teatrze nikogo nie ma. Gdyby Landsteiner zresztą rzeczywiście otrzymał był od policyanta takie fałszywe doniesienie, niewątpliwie byłby nam mógł wymienić tego policyanta. Landsteiner wiedzieć był powinien, wiedzieć musiał i wiedzieć mógł, iż są jeszcze ludzie w teatrze. A cóż uczynił? Nic! zgoła nic! Owszem ludzi, którzy na ochotnika spieszyli z ratunkiem, zatrzymywały organa policyjne. Landsteiner nie zwrócił przybywającej straży pożarnej uwagi na niebezpieczeństwo. Wówczas można jeszcze było ratować nieszczęsnych. Znawcy oświadczają, że przy energicznej akcyi możnaby było wielu ludzi ocalić.

Zwracając się nakonie ku oskarżonym Wilhelmowi i Herrowi, muszę oświadczyć, że wieczór 8 grudnia nie przynosi zaszczytu wiedeńskiej straży pożarnej. Ubolewam, że członkowie tej instytucyi przed sądem jawnie występowali w duchu zawistnym. Nie dochodząc, kto tu ma słuszność, oświadczam, że zeznaniom osób, które tak występowały, nie przypisuję najmniejszej wagi. Ale mamy dosyć dowodów, że straż pożarna nie spełniła swego obowiązku. Przedewszystkiem przybyła za późno; pierwszy oddział nie miał właściwych rekwizytów; nakoniec sama akcya na miejscu była niedołężna. Wilhelm nie przekonał się o sytuacyi wewnątrz teatru osobiście. Przypuszczenie, że gdy przybyła straż pożarna, wszyscy w teatrze już nie żyli, jest, nieprawdziwe przynajmniej po części. Straż nie ratowała żyjących, nie pomogła znosić zmarłych. Wszakże wolano polewać wodą drzewo niż gorejące trupy. Wina spada tu zarówno na Wilhelma jak na Herra.

Chociaż proces ten rzuca jaskrawe światło na niejedną instytucyę i zachwiewa do niej zaufanie, mogę przecież wynurzyć nadzieję, że osiągnie przecież sukces moralny. Niezachwianą pozostanie ufność w sprawiedliwość sądu! Dnia tego, w którym sąd ogłosi swój wyrok, pójdziemy na mogiłę ofiar i na pomniku ich wypiszemy słowa: „Wy biedne, niewinne ofiary karygodnej lekkomyślności i straszliwego niedbalstwa, spoczywajcie w pokoju! Stała się wam sprawiedliwość na ziemi!"

Wyrok znajdą czytelnicy w rubryce telegramów.

GOSPODARSTWO I HANDEL

⁂ **Targ zbożowy we Lwowie.** Komitet Towarzystwa gospodarskiego uchwalił na dniu 10 b. m. urządzić w jesieni roku bieżącego, podobnie jak lat poprzednich, czwarty międzynarodowy targ na zboże i mlewo we Lwowie, połączony z wystawą chmielu krajowego. Termin targu później będzie ogłoszony. Komitet rozesłał już zaproszenia do Izb handlowo-przemysłowych i innych główniejszych instytucyj handlowych, aby zamianowały delegatów do składu komisyi targowej. Ze swego grona wydelegował Komitet do tej komisyi pp. Augustynowicza, Jana Breuera, Władysława Tynieckiego i Augusta Schellenberga.

⁂ **Dr. Mikołaj Fedorowicz**, poseł na Sejm krajowy i p. Arnulf Nawratil, chemik technolog — zajęty obecnie z polecenia Wydziału krajowego badaniem produktów naftowych — przesłali J. E. p. Ministrowi Skarbu memoryał w sprawie przywrócenia sprzedaży soli bydlęcej (*Viehsalz*), tak niezbędnej do chowu zwierząt domowych. P. Nawratil wykazuje w obszernym elaboracie potrzebę gospodarczą tej soli i podaje kilkanaście sposobów przeistaczania (denaturalizacyi) soli kuchennej na sól przemysłową. Już w roku zeszłym komisya wystawowa zjazdu lekarzy i przyrodników polskich w Krakowie przyznała p. Nawratilowi za te pomysły srebrny medal „w nagrodę umiejętnej pracy." Także Towarzystwo gospodarskie ma podobno zamiar poprzeć pracę pana Nawratila.

⁂ **Kolej galicyjsko-węgierska.** Jak doniósł telegram zamieszczony w części wczorajszego nakładu, walne zgromadzenie kolei żelaznej galicyjsko-węgierskiej przyjęło sprawozdanie za r. 881. W skutek ubytku znacznych transportów zboża dochody w porównaniu z rokiem poprzednim zmiejszyły się o 111,678 złr., zaś wydatki tylko o 55,298 złr. Zamknięcie rachunków wykazuje saldo strat w kwocie 117,939 złr. z czego przypada 92,843 złr. na linię galicyjską a 25.096 złr. na węgierską. Przez sprzedaż znajdujących się w posiadaniu towarzystwa własnych obligacyj pierwszeństwa drugiej emisyi

po kursie 90.25 pokryte zostały wszystkie długi bieżące i umożebnioną jest wypłata kuponu przypadającego na dzień 1go lipca roku zeszłego. Tegoroczny rezultat przedstawia się pomyślniej, gdyż do końca kwietnia jest o 64,000 złr. więcej dochodu niż w roku przeszłym.

⁂ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 29 kwiet. do 6go maja.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9.75 do 10·85 zł. Żyto 5·50 do 6·50 zł. Jęczmień 4·80 do 6·60 zł. Owies 5·60 do 6·25 zł. Hreczka 6·50 do 7·— zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·75 do 7·25 zł. Kukurudza nowa 6·25 do 6·70 zł. Proso 5·— do 6·75 zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 6·50 do 9·— zł. Groch pastewny 5·— do 5·85 zł. Soczewica 15·— do 18·— zł. Fasola 7·50 do 11.— zł. Bobik 125 do 6·75 zł. Wyka 5·— do 6·50 zł. Koniczyna najprzedniejsza 25·— do 60·— zł. przednia —.— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —.— do —·— zł. Tymotka 28·— do 30 — zł. Anyż rossyjski 22·— do 23·— zł. Anyż płaski 23·— do 26·50 zł. Kminek 21·— do 22 — zł. Rzepak zimowy 12·— do 12·50 zł. Rzepak letni 10·75 do 11·— zł. Rzepik zimowy 10·75 do 11·25 zł. Rzepik letni 10·75 do 11·— zł. Lnianka 10·— do 10·90 zł. Nasienie lniane 10·50 do 10·75 zł. Nasienie konopne 9·— do 9·50 zł. Chmiel —·— do —·— zł. Nafta zwykła 12·75 do 13·75 zł., salonowa 16·75 do 17·75 zł. Spirytus 10.000 litrostop. 30·75 do 31·— zł.

OSTATNIA POCZTA

Wspólne narady ministeryalne odbyte d. 14 i 15 b. m. w Budapeszcie były poświęcone, jak wiadomo, zbadaniu stosunków w Bośnii i Hercegowinie. „Stan rzeczy w prowincyach okupowanych — pisze *Fremdenblatt* — został na podstawie przedłożonych sprawozdań gruntownie omówiony, przyczem wzięto także pod dyskusyę ważne kwestye administracyjne. W toku konferencyi okazała się we wszystkich ważniejszych punktach zupełna jednozgodność między wspólnymi ministrami i rządami obu połów monarchii, tak że pod względem dalszego postępowania nie ma obecnie żadnej różnicy w zapatrywaniach. O obsadzeniu urzędu wspólnego ministra skarbu nie było wcale mowy na konferencych ministeryalnych; nie ulega jednak wątpliwości, że p. Szlavy trwa w postanowieniu zupełnego usunięcia się i tak, jak dzisiaj stoją rzeczy, nie ma mowy o nakłonieniu go do zatrzymania nadal teki ministeryalnej. Do tej chwili nic jeszcze nie postanowiono o jego następcy, zdaje się jednak, że koła decydujące w przekonaniu, że pożądaną jest rzeczą, aby Węgry były także reprezentowane w wspólnym rządzie, będą się starały nakłonić jednego z węgierskich mężów stanu do przyjęcia teki wspólnego ministra skarbu."

Budapester Corresp. donosi, że narady ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba z ministrem honwedów doprowadziły do zupełnego porozumienia w kwestyi udzielenia wsparć wdowom i sierotom po wojskowych, poległych w Dalmacyi i prowincyach okupowanych.

W poniedziałek rozpoczęły się narady komisyi Izby panów nad taryfą celną. W ciągu czterogodzinnej dyskusyi ogólnej zastanawiano się głównie nad potrzebą i wymiarami ceł ochronnych dla Austryi, tudzież ceł finansowych. Komisya uchwaliła jednogłośnie przejść do rozpraw szczegółowych, które rozpoczną się dzisiaj.

Komisye Izby deputowanych, korzystając z przerwy w obradach parlamentarnych, zabrały się gorliwie do przedyskutowania poruczonych im przedmiotów. Przedwczoraj przed południem odbyły posiedzenia komisya prawnicza i przemysłowa. Pierwsza prowadziła dalej dyskusyę szczegółową nad procedurą cywilną, komisya zaś przemysłowa obradowała nad projektem nowej ordynacyi przemysłowej.

W komisyi prawniczej dep. dr. Madejski cofnął swój wniosek, żądający uznania tej komisyi za nieustającą, ponieważ prawdopodobne zwołanie kilku sejmów w czerwcu nie pozwoliłoby na wykonanie w praktyce tego wniosku.

W sejmie węgierskim rozpoczęły się onegdaj nader ożywione rozprawy nad kredytem pacyfikacyjnym. Najpierw przemawiali referenci wniosku większości i mniejszości deputowani Lang i Eötvös, pierwszy za przedłożeniem, drugi przeciw niemu. Z pomiędzy długiego szeregu mowców odznaczył się namiętną polemiką deputowany M. Polit, który dowodził, że sprawa bośniacka jest tylko wstępem do ostatecznego rozwiązania kwestyi wschodniej, i że okupacya była dziełem polityki austryackiej przeciwnem interesom Węgier. Następnie zabrał głos prezes gabinetu Tisza celem rozprawienia się z przeciwnikami przedłożenia. Mowca oświadczył, że jak w roku 1877, tak i obecnie nie może przyznać się do tego, aby celem jego polityki była wojna z Rossyą, ztąd też uważa za zbyteczne zbijanie argumentów dep. Polita. Obecny stan rzeczy nie został utworzony bezwiednie, bez świadomości celu, owszem cała nasza działalność była zawsze skierowaną ku temu, abyśmy mogli ugasić pożar w samem jego ognisku, a nie potrzebowali czekać aż ogarnie dach naszego domu. A choć ciężkiemi były ofiary, jakie byliśmy zmuszeni ponosić, to obecne stosunki dowiodły, że polityka nasza była ze wszech miar uprawnioną. Za pomocą tej polityki zażegnano wielkie niebezpieczeństwa, ci zaś, którzy żądają, abyśmy opuścili kraje okupowane, niechaj o tem pamiętają, że tym sposobem zachwiałaby się wiara i zaufanie w potęgę monarchii. Nie należy o tem zapominać, że obowiązkiem naszym jest działać nietylko w interesie Węgier, lecz także i Austryi.

Gołos, donosząc o udzieleniu koncesyi na wydawanie polskiego pisma w Petersburgu, pisze: Wykształcona część społeczeństwa rossyjskiego z zadowoleniem powita to wydawnictwo. Pismo polskie, wydawane w Petersburgu, może być tylko organem więcej postępowej części społeczeństwa polskiego, i naturalnie da nam możność zapoznania się bliżej i dokładniej z panującemi w niej dążnościami. W chwili, kiedy opinia powszechna powinna jasno zrozumieć główne podstawy, na jakich ostatecznie muszą się ustalić prawidłowe stosunki nasze z Polakami, nowy organ polskiej prasy będzie się starał dopomódz w tej dobrej sprawie. *Nowoje Wremia* wystąpiło z ostrą polemiką przeciw temu artykułowi *Gołosu*.

Parlament niemiecki odroczy się dzisiaj do d. 6 czerwca.

Na poniedziałkowem posiedzeniu posłowie alzaccy, poparci przez Polaków i centrum, postawili w parlamencie niemieckim wniosek żądający zniesienia paragrafu o dyktaturze i wyjątkowego pozwolenia na używanie języka francuskiego dla członków wydziału krajowego, którzy nie umieją po niemiecku.

Rada związkowa nadesłała do parlamentu projekt wsparcia wdów i sierot po członkach armii. Projekt ten, składający się z 33 paragrafów, zredagowany jest na wzór ustawy o wsparciu wdów i sierot po urzędnikach Rzeszy. Oficerowie, lekarze, którzy pobierają pensyę z kasy państwa, lub którym po demisyi przyznano pensyę, winni do kasy wdów i sierót składać 3 procent swego dochodu. Pensya dla wdów ma wynosić najmniej 100 m., najwięcej 1600 m.

Na poniedziałkowem posiedzeniu, jak już wiadomo z telegramów, Izba francuska uchwaliła wziąć pod rozwagę wniosek deputowanego Roche'a ze skrajnej lewicy, żądający sekularyzacyi dóbr duchownych i rozdziału kościoła od państwa.

W dyskusyi nad tym wnioskiem zabierał głos biskup Freppel, wykazując, że sekularyzowanie dóbr kościelnych byłoby nowym zamachem na własność. Mowca wezwał ministra spraw wewnętrznych, ażeby objawił Izbie, jak się zapatrnje na ten wniosek.

Minister spraw wewnętrznych odparł, że nie widzi powodu wchodzić już teraz merytorycznie we wniosek składający się z dwóch części i poruszający dwie odrębne kwestye. Sprawa sekularyzacyi dóbr duchownych będzie musiała być wziętą pod rozwagę, ale rząd z pewnością nie przyłączy się do wniosków, mających na celu wydarcie prawne nabytej własności. Potrzeba jednak zbadać, co w tym przedmiocie zrobić można, dlatego mowca sądzi, iż należy wniosek odesłać do komisyi.

Po krótkiej replice biskupa Freppela uchwalono 289 głosami przeciw 139 odesłać wniosek do komisyi konkordatowej.

Jak donieśliśmy wczoraj w części nakładu, na onegdajszem posiedzeniu angielskiej Izby deputowanych Gladstone wniósł bil w sprawie zaległych czynszów dzierżawnych w Irlandyi. Bil ten został przyjęty w pierwszem czytaniu.

Z Nowego-Yorku donoszą, że Irlandczycy amerykańscy odbyli w dniu 12 b. m. wielkie zgromadzenie ludowe pod przewodnictwem mera. Stu agentów policyi znajdowało się na tem zebraniu dla zapobieżenia nieporządkom ze strony frakcyi O'Donnovana Rossy.

Wnoszono rozmaite rezolucye, z których jedne potępiały morderstwo popełnione w Phoenix-parku i zrzucały za nie odpowiedzialność z narodu irlandzkiego, inne wzywały rząd angielski, aby przestał krzywdzić Irlandczyków i prześladować ich policyjnie, inne wreszcie oświadczyły, że pojednawcze obietnice rządu angielskiego są zwodniczemi, a projekt represyi niepolitycznym i nierozsądnym.

Nareszcie w pośród ogromnej wrzawy uchwalono dwie następujące rezolucye:

„Morderstwa w Phönix-parku są opłakane, ale czyny władz angielskich są jeszcze opłakańsze.

„Obowiązkiem jest Irlandczyków wspomagać Parnella i jego kolegów w walce, która dopiero się zaczyna."

Na poniedziałkowem posiedzeniu parlamentu włoskiego deputowany Santonofrio wniósł zapowiedzianą interpelacyę o stan sprawy egipskiej, a Minghetti zapytał, co rząd uczyni dla zabezpieczenia Włochów bawiących w Egipcie.

Minister spraw zagranicznych Mancini odpowiedział, że szczególna trudność i niepewność sytuacyi w Egipcie i względy delikatności wobec innych gabinetów nakazują mu największą dyskrecyę, nie może zatem przyjąć tej interpelacyi, ani oznaczyć chwili, kiedy mogłaby być dyskutowaną, zapewnił tylko, że rząd uczyni wszystko, czego bezpieczeństwo bawiących w Egipcie Włochów będzie wymagało.

Obaj interpelanci poprzestali na tej odpowiedzi.

Według umieszczonego wczoraj w części nakładu telegramu z **K**airu konsulowie generalni angielski i francuski otrzymali od Arabi-baszy zapewnienie, że Europejczykom nie grozi żadne niebezpieczeństwo, dopóki istnieje obecny gabinet. Konsulowie zawiadomili kedywa o bliskiem przybyciu eskadry tudzież wykazali potrzebę istnienia ministerstwa, z którem mogliby traktować. Gdyby kedyw nie mógł doprowadzić do utworzenia nowego gabinetu, konsulowie radzą mu, aby sprawował nadal rządy z gabinetem obecnym.

Ostatecznie tak z tej jak z podanych wczoraj depesz w sprawie egipskiej wynika, że kedyw zgodził się w końcu na układ z obecnymi ministrami, a nakłoniły go do tej zmiany postanowienia pośrednictwa konsulów generalnych francuskiego i angielskiego. Czy takie rozwiązanie kwestyi będzie załatwieniem, czy tylko przewleczeniem przesilenia, niedaleka przyszłość okaże.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 16 maja. Wyrok w sprawie o pożar Ringtheatru. Sąd uznał dyrektora Jaunera, maszynistę Nitschego i inspektora teatralnego Geringera winnymi, innych zaś oskarżonych uwolnił.

Dyrektor Jauner został zasądzony na cztery miesiące zwykłego aresztu, Geringer na cztery miesiące ścisłego aresztu, Nitsche na ośm tygodni ścisłego aresztu, obu ostatnim zaostrzył sąd areszt postem raz na miesiąc.

Wszyscy zasądzeni skazani nadto zostali obok tego na odszkodowanie różnych pretensyj w ogólnej sumie 5,587 zł. Inne pretensye, mianowicie towarzystwa assekuracyjnego, zostały odesłane na drogę cywilną. Sąd karny przyznał tylko te odszkodowania, które uważał za bezwzględnie słuszne,

Wiedeń, 16 maja. Do *Pol. Corr.* piszą z Konstantynopola, że mocarstwa dały Porcie uspakajające zapewnienia względem wysyłki okrętów pancernych do Egiptu, która nie ma charakteru interwencyi, lecz której jedynym celem jest przyczynienie się do utrzymania porządku.

Budapeszt, 16 maja. W dalszym toku dyskusyi, prowadzonej w sejmie węgierskim nad kredytem pacyfikacyjnym, dep. Nemeth, ze skrajnej lewicy, zarzucał prezesowi gabinetu, że tenże stara się swoich przyjaciół politycznych wynagradzać korzyściami finansowemi. Mowca przytacza kilka rzekomych wypadków na potwierdzenie swojego zarzutu i domaga się wybrania komisyi parlamentarnej dla przeprowadzenia śledztwa. Prezes gabinetu i minister skarbu odparli wśród oklasków prawicy niegodne insynuacye dep. Nemetha.

Berlin, 16go maja. Cierpienia newralgiczne ks. Bismarcka skoncentrowały się w twarzy i sprawiają choremu ból nadzwyczajny.

Petersburg, 16 maja. Generał-gubernator Turkestanu Kaufmann umarł.

Londyn, 16 maja. Na posiedzeniu Izby niższej Northcote zażądał dalszych wyjaśnień względem układu zawartego przez rząd z Parnellem. Gladstone odpowiedział, że uwolnienie podejrzanych było obowiązkiem rządu. Balfonc oświadcza, że jest niezadowolony tą odpowiedzią i wnosi odroczenie Izby. Mówi on, że niewątpliwem jest, iż rząd zawarł układ z Parnellem. Taka transakcya, zdaniem mowcy, jest bezprzykładną w dziejach Anglii infamią i podkopuje zaufanie do oświadczeń rządu. Gladstone nadzwyczaj namiętnie odpiera to oskarżenie, mówiąc, że nie ma ani jednego słowa prawdy w twierdzeniu, iż jakiś układ istnieje. Zaprzecza najkategoryczniej wszelkim uczynionym zarzutom i mówi, że należałoby je odeprzeć jeszcze ostrzej, gdyby nie to, że są one hańbą dla tych, którzy z niemi występują. Gibson odpowiada, że namiętne zaprzeczenia nie są dostateczne; dla odparcia zarzutów potrzeba faktów. Dyskusya trwa dalej.

Wiedeń, 17go maja. *Wiener Ztg.* ogłasza pismo odręczne Najj. Pana do Najdost. Arcyks. Karola Ludwika, w którem Najj. Pan wyraża, że z zadowoleniem przyjął do wiadomości raporta ministra wojny o skutecznej działalności stowarzyszenia Czerwonego krzyża w obu połowach monarchii, tak pod względem środków przedsiębranych podczas pokoju, jak ze względu na działalność sanitarną na terytoryum powstania. Najj. Pan dziękuje gorąco Najdost. Arcyksięciu za płodne w skutki trudy Jego na stanowisku zastępcy Protektora i wyraża obu prezydyom oraz stowarzyszeniom Najwyższe uznanie za dobrowolną pracę sanitarną i ponownie udowodnioną patryotyczną ofiarność.

Budapeszt, 17 maja. *(Tel. pr.)* Dziś odbędzie się w wydziale municypalnym dyskusya z powodu kurendy komitatu szatmarskiego przeciwko immigracyi żydów z Rossyi. Dyskusya zapewne będzie bardzo ożywioną, ponieważ niektórzy reprezentanci objawiają wyraźnie antisemityczne tendencye.

Petersburg, 17 maja. (*Tel. pryw.*) Krąży wieść, że generał Gurko telegrafował do hr. Ignatjewa, iż kazał aresztować trzech oficerów artyleryi, a dwaj inni na wiadomość o aresztowaniu tamtych powiesili się.

Znany petersburski majster krawiecki Kaplun wydał dla 40 swojej czeladzi ucztę, na której robotnicy oświadczyli mu, że w bliskiej napaści na żydów, która ma nastąpić w Petersburgu, nic mu się nie stanie, chociaż jest żydem. Minister policyi dowiedział się o tem i zarządził śledztwo, z którego okazało. się, że kilka tysięcy robotników zmawiało się w celu wywołania rozruchów antiżydowskich. Policya znalazła spis domów i mieszkań bogatych izraelitów. Zabawa ludowa, która miała się odbyć w piątek, została zakazaną.

Paryż, 17go maja. Powstańcy, którzy brali udział w napadzie na wyprawę francuską w okolicy Tigri, zostali kilkarotnie pobici, a w ostatniej porażce, oprócz straty w poległych, stracili także pociągi zabrane wyprawie topograficznej.

Konstantynopol, 17 maja. Ambasadorowie francuski i angielski za-

wiadomili jednobrzmiąco ustnie ministra spraw zagranicznych, że Francya i Anglja postanowiły wysłać skombinowaną eskadrę na wody egipskie.

Telegram z Kanei na wyspie Krecie donosi, że skombinowana eskadra francusko-angielska zawinęła do zatoki Suda. Eskadra składa się z 12 okrętów, w liczbie których jest 5 francuskich.

Londyn, 17 maja. Biuro Reutera otrzymuje z Kairu telegram donoszący, że onegdaj kedyw udzielił posłuchania ministrom. Ministrowie zapewnili go o posłuszeństwie, ucałowali jego ręce i szaty, prosili o przebaczenie i przyrzekli lojalność. Kedyw przyjął ich bardzo zimno i powiedział, że w tej chwili nie chce wchodzić w rozbiór nieporozumień, lecz będzie pracował wraz z nimi, ażeby kraj ocalić. Ministrowie odeszli upokorzeni.

W kołach dyplomatycznych krąży wieść, że Anglia i Francya zawiadamiając Portę o wysłaniu eskadry do Aleksandryi zapewniły iż wylądowanie wojsk nie będzie miało miejsca i że w razie potrzeby Porta będzie wezwaną do dostarczenia odpowiedniej siły wojskowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 maja 1882, godzina 1 m. 45. Losy kredytowe 177 25, Węg. akcye kredyt. 340 75, Akcye anglo-austr. 128 88, Akcye banku Union 127 90, Akcye kolei Karola Ludwika 314·50, Akcye kolei północnej 265 50, Akcye kolei południowej 144·—. Akcye kolei Alföld. 173 25. Akcye kolei Elżbiety 211·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 173·-, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 164·50, Wiedeńskie losy 127·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95 75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·75. Losy regulacyi Cissy 110.50, Losy tureckie 28·—, Węgierska renta 119.90, Akcye banku związkowego 118·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej ——, Rubel papierowy 1·21·3/4. Węgierskie losy 119·75, Marka niemiecka —·—. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 16 maja 1882, godź. 5 m. 50, Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—. Kolej Karola Lud. —·—. Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne 102·50(?), Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·— Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 17 maja 1882, godz. 10 min. 36. Akcye kredytowe 343·20, Anglo-Austryackie 128·—, Unionbank 127·40, Kolej Karola Ludwika 312·75, Południowa 142 50, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy o r. 1860 —·—. Napoleondor 9·52. Rubel papier. 1·21.3/4 Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 16go maja Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.25 do 12·75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —.— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32·50 do 32 75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 10·70 do 10.75 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13·25 zł. — Berlin: Pszenica żółta (na maj czerwiec 229·50 m., żyto —·— m., spirytus 56·75 m., olej rzepakowy 44 90 m., — Szczecin: Pszenica —·— rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 63·— fr. olej rzepakowy 69·25 fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica·— —.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne
z dnia 17 maja 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 737.0mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 7.7°C. Psychrometr wilgotny 6.6°C Prężność pary 6.6.mm. Wilgoć 85%. Zachmurzenie 10. Wiatr NE1 Ozon 8.

Bometr idzie w górę.
Temperatura powietrza 6.2.° R.
Stan barometru nad poziom morza 762.4m

Przyjechali do Lwowa.
dnia 17 maja 1882

Hotel George'a

Pp. A Popławski z Rosyi. F. Wolfarth z Kurzawy. W. Unger z Wiednia. J. Trumpy z Szwajcaryi. J. Willinger z Stuttgardu.

Hotel Langa,

Pp. J. Janik z Wiednia. A. Frisch z Wiednia E Dymaczek z Wiednia.

Hotel Europejski

Pp J. Raciecki z Warszawy. F. Plattner z Biały. W. Borejsza z Krakowa. G. Prywoźnik z Wiednia L. G. Zeitschel z Berlina.

Hotel Angielski

Pp. W. Czajkowski z Świerza. T. Żelechowski z Korczowa. F. Odrowąż z Polski. J. Pokiński z Stanisławowa. F. Muśka z Berna. S. End z Wiednia.

Pociągi kolejowe.
Przychodzą do Lwowa.
(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Z Podwołoczysk; (na dworzec w Podzamczu): o godz. min. 8 rano (pociąg mięszany); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny o godz. 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny): o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południa (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz 8 min. 5 rano i 8 godz. wieczór.

Odchodzą ze Lwowa.
(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów duia 16 maja 1882.

	płacą walutą austr. zł. ct.	żądają walutą austr. zł. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	313 —	316 50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	172 —	175 —
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	319 —	323 50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250 —	255 —
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100 —	101 —
„ „ „ 4 pr. w. a.	92 —	94 —
„ „ „ 5 pr. okresowe	100 —	101
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41½ l.	87 50	89 —
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 10	103 10
„ „ „ 5 pr. w. a.	99 —	100 —
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	101 —	102 —
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	101 50	103 —
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	95 —	96 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	96 —	98 —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100 50	101 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100 —	101 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	102 50
5. Losy miasta Krakowa	18 50	20 50
„ „ Stanisławowa	22 50	24 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 53	5 63
Dukat cesarski	5 54	5 64
Napoleondor	9 47	9 57
Półimperyał	9 78	9 88
Rubel rossyjski srebrny	1 52	1 62
„ „ papierowy	1 20½	1 22½
100 marek niemieckich	58 30	59 05
Srebro	— —	— —
Kupony w srebrze	—	

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 13 maja 1882.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.65	76.80
luty-sierpień	76.65	76.80
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.55	77.70
kwiecień-październik	77.55	77.70
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	119.75	120.25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	131.—	131.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	134.—	134.5
„ „ 1864 po 100 zł.	174.70	175.10
„ „ 1864 po 50 zł.	172.50	173.50
Renty Com. po 42 lir austr.	35.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	146.25	147.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.15	100.30
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.80	92.95
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	94.40	94.55
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	107.—	108.—
Bukowiny	99.75	100.25
Galicyi	100.75	101.25
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98 75	99.—
Węgier	98.25	98.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	129.—	129 25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	345.70	345 90
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski à 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych à 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	828.—	830.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	553.—	555.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	211.25	212.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2658 —	2663 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	314.25	314.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	172.75	173.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	335.25	335.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	143.—	143.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	160.—	160 50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	101.90	102.20
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.25	106.25
„ „ „ „ w 36 l. 5½pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	93.—	93.50
„ „ „ „ po 5 proct.	100.10	100.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100.10	100.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.25	102.75
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	102.50	103.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.75	100.95
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.—	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.90	94.30
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.40	93.60
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.50	107.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.25	102.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	100.30	100.70
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.—	94.25
z r. 1867	99.75	100.25
z r. 1868	96.40	96.80
z r. 1872	95.25	95.75
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	92.65	92.85
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	177.—	177.50
Clarego po 40 zł. m. k.	41.50	42 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k	111.75	112.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa	19.60	20.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.50	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	38 75	39.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.—	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	53.50	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.25	47.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	23.50	24.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.75	127.50
„ „ po 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.50	30.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.50	40.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	——
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.90	120.05
Paryż za 100 fr.	47.60.—	47.65.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.64.—	5.65.—
„ pełnej wagi	5.62.—	5.64.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.52.50	9.53.—
Rossyjski imperyał	9.81.—	9.82.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—	—.——

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 16 maja 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	70
„ „ „ w srebrze	77	45
Renta w złocie	94	45
Losy pożyczki z r. 1860	130	75
Akcye banku austro-węgierskiego	830	—
„ „ kredytowego	345	25
Londyn	119	90
Srebro	—	—
Napoleondor	9	51½
Dukat cesarski men.	5	63
100 marek niemieckich	58	60

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 2005. (3422 2—3)

W okręgu c. k. galicyjskiej Dyrekcyi telegrafów opróżnione zostały trzy posady dozorców linij telegraficznych z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 25pr. i umundurowaniem.

Podania o te posady w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 l. 98 d. p p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego konkursu do ck. Dyrekcyi telegrafów.

Lwów, dnia 13 maja 1882.

Wyroki prasowe.

(2993)

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 11 und 14 April 1882, ZZ. 10082, 10381 und 10431, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pokrok“ Nr 97 vom 7 April 1882 wegen des Artikels „Abeles & Comp.“ nach Art. VII des Gesetzes vom 17 December 1862, der Zeitschrift „Kolinske Noviny“ Nr. 28 vom 8 April 1872 wegen des Artikels „Psanicka s nebe“ nach § 303 St G., dann wegen des Artikels „Z Prahy 7 dubna. (Puv. dop.) Nastupce Semberuv v redakci ceskeho zakonnika“ nach den §§ 491 und 493 St. G. und Art V des Gesetzes vom 17 December 1862, endlich der Zeitschrift „Narodni Listy“ Nr. 99 vom 11 April 1882 wegen des Correspondenzartikels „it Z Brna, 9 dubna. (Puvodni dopis „N. L.“)“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12 April 1882, Z. 10317, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Prager Pikante Blätter“ Nr. 5 vom 8 April 1882 wegen des Artikels, beginnend mit „Luft und Wonne . .“ und endend „mit Hindernissen“, dann wegen des Artikels, beginnend mit „Warum lieben Sie . .“ und endend mit „Auseinandersetzungen kam“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11 April 1882, Z 10207, die Weiterverbreitung der in Genf erscheinenden Zeitschrift „Bulletin du journal russe „Volnoje slovo“ (La parole libre)“ Nr. 30 vom 11 März 1882 wegen des Artikels „La correspondance de Doubrovnik (Ragusa)“ nach § 65 a St G. verboten.

(3134)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 3705 der periodischen Druckschrift „Deutsche Zeitung“ (Abendausgabe vom 27 April 1882) mit der Aufschrift „Politische Rundschau, Wien, 27 April“ enthaltenen Artikels in der Stelle von „Eine Zeit der Prüfung“ bis „Disciplinar-Untersuchungen“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 30. April 1882.
Schwaiger m. p.
Dr. Burckhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 62 der periodischen Druckschrift „Die Zukunft“ vom 27 April 1882 mit der Aufschrift „Politische Uebersicht“ enthaltenen Artikels in der Stelle von „In aller Stille“ bis „größtentheils die Augen offen“ das Verbrechen nach § 65 St. G., daß ferner der Inhalt des in derselben Druckschrift mit der Aufschrift „Aus Parteikreisen“ enthaltenen Aufsatzes in der Stelle von „In Prag wird“ bis „Mancher in Frage“ das Vergehen nach § 300 St. G., und in der Stelle von „In Nürschau wurde“ bis „nicht aufhören können“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 30. April 1882.
Schwaiger m. p.
Dr. Burckhard m. p.

(3169)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß die in Nr. 18 der Druckschrift „Oesterreichischer Volksfreund“ ddo. Wien, 30 April 1882 enthaltenen Aufsätze mit der Aufschrift „Eine neue Idee“, „Zur Antisemiten-

bewegung in Wien" und „Europa für die Europaer" ihrem ganzen Inhalte nach, und der erste Aufsatz insbesondere in den Stellen von „allein abgesehen davon" bis „gefunden werden kann", von „Die ganze nachchristianeische Geschichte" bis „Mitbürger ausübt" und von „Wenn wir daher in unserem" bis „Anerkennung entzogen werden"; der zweite Aufsatz insbesondere in der Stelle von „Die moderne verjudete Welt" bis „menschliches Elend aufgebaut werden", das Vergehen nach § 302 St. G. begründen, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 1 Mai 1882.

Schwaiger m p.

Dr Perger m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 2 der Druckschrift „Der Communist" ddo Budabest, April 1882, mit der Aufschrift „Paris, Frankreich im April" und „London, England, 10 April" enthaltenen Aufsätze das Verbrechen nach § 58 b und c St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 1. Mai 188

Schwaiger m. p.

Dr. Perger m. p.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1882, Z. 10955, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Prager Pikante Blätter. Prazske pikantni listy" Nr. 6 vom 15 April 1882 wegen der Inserate „Preservatives!", dann wegen der Artikel „Bozenka", „In der Wohnung" und „Druha zena statnikowa" nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 April 1882, Z. 10743, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Humoristicke listy" Nr. 15 vom 15 April 1882 wegen der Artikel „V Besede" und „Desatero prazskych" nach § 302 St. G., dann wegen des Artikels „Granaty" von „Co pak se . ." bis „. . stat" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1882, Z. 10787, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Svetlo" Nr. 3 vom 13 April 1882 wegen der Artikel „V Praze, 11. dubna" und „Zase stavka" nach § 302 St. G., wegen der Artikel „Nabozenska otazka" und „Knezske zrcadlo" nach § 303 St. G., endlich wegen des Artikels „Drobnosti fortifikace" nach den §§ 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 April 1882, Z. 6310, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brünner Beobachter" Nr. 17 vom 22 April 1882 wegen des Artikels „Statistisches. IV. Die Schulaufsicht betreffend" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 April 1882, Z. 6368, die Weiterverbreitung der Beilage zum Morgenblatte Nr. 94 des „Mährisch-schlesischen Correspondenten" vom 24 April 1882 wegen des Artikels „Der Ringtheater-Proceß in Wien" nach Art. VII des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1882, Z. 4628, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenski Narod" Nr 86 vom 15 April 1882 wegen des Correspondenzartikels „V Ljubljani 15 aprila", dann wegen der Notizen „Dr. J pl. Wurzbach", „Gospod Alber Zeschko" und „Gospod Dragotin Obresa" nach § 302 St. G. verboten.

Licytacye.

L. 567 (3404 1—3)

W dniach 20 czerwca 1882, 20 lipca 1882 i 21 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk 68, subrep. w Woli koblan k położonej, dłużnikowi Michałowi Jakimowi własnej. w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu kr-dyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 93 złr. 63 ct. w. a z pn. każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 200 złr.

Wadyum wynosi 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 15 marca 1882.

L. 3498. (3455 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Glinianach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciwko Wasylowi Bahryjowi o 200 zł. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności dłużnika w Hanaczowie pod l. d. 71 położonej, do księgi gruntowej niewpisanej, na 450 zł. oszacowanej przez publiczną licytacyę, która, w kancelaryi tego sądu dnia: 23 czerwca, 21 lipca i dnia 25 sierpnia, o 10 godzinie przed południem przeprowadzoną zostanie

Z c. k. sądu powiatowego

Gliniany, 30 września 1881.

L. 5998. (3445 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Glinianach podaje do powszechnej wiadomości, że celem przymusowego ściągnięcia sumy 250 zł. z przynależytościami przez Zakład kredytowy włościański przeciwko Ksenice Łotockiej wywalczonej przymusowa sprzedaż realności gruntowej według wykazu hipotecznego l. 131 księgi gruntowej gminy Połtew własność dłużnika stanowiącej, na 450 zł. oszacowanej w kancelaryi tego dnia: 23 czerwca, dnia 21 lipca i dnia 25 sierpnia, o 11 godzinie przed południem przez publiczną licytacyę nastąpi.

Z c. k. sądu powiatowego

Gliniany, 23 marca 1882.

L. 3994. (3456 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Glinianach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciwko Maryi Poczynek o 111 zł. 62 ct przymusowa sprzedaż realności gruntowej w Łahodowie pod l. d. 51 położonej na 500 zł. oszacowanej, ciała hipotecznego niestanowiącej, dnia: 16 czerwca, dnia 14 lipca i dnia 18 sierpnia 1882 o 10 godzinie przed południem w kancelaryi tego sądu odbędzie się.

C. k. sąd powiatowy

Gliniany, 13 września 1882.

L. 3499. (3457 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Glinianach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciwko Janowi Duchno o 150 zł. odbędzie się w kancelaryi tego sądu dnia: 23 czerwca, dnia 21 lipca i dnia 25 sierpnia 1882, o 10 godzinie przed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności dłużnika w Łoni pod l. konskrypcyjną 71 położonej, na 300 zł. oszacowanej, ciała hipotecznego niestanowiącej.

C. k. sąd powiatowy

Gliniany, 20 września 1881.

L. 1730. (3465 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw masie spadkowej po Hryciu Honim pto 86 zł. 76 ct. w. a. z pn. realność egzekutów pod Nr. 118/14 150/11 w Jssajach, na czwartym terminie licytacyjnym dnia: 14 czerwca 1882, o godzinie 9tej przed południem, za jakąkolwiek bądź cenę w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego

Turka, dnia 25 marca 1882.

L. 4540. (3459 1—3)

Dnia: 15 czerwca, 20 lipca i 24 sierpnia 1882, o 10 godzinie rano, odbędzie się w tutejszym sądzie, egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Porohach pod l. k. 78 do Ihnaty Bitkowskiego należącej, ciało tabularne stanowiącej celem zaspokojenia kwoty 62 zł. z pn. na rzecz Eizyka Schottenfelda.

Cena szacunkowa 964 zł. w. a. Wadyum 100 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

O czem się obie strony, tudzież wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś tych wierzycieli, którymby ta uchwała doręczona być nie mogła, lub którzyby po 1 października 1879 prawo za tabu na realności uzyskali, na ręce ustanowionego kuratora pana Edwarda Andrieaux zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego

Sołotwina dnia 30 grudnia 1881.

L. 1809. (3464 1—3)

C k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie przeciw Pawłowi Czudakowi w kwocie 89 zł. 19 ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach: 27 czerwca, 27 lipca i 29 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 214 rep 83 w Ilniku położonej, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej t-j sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 150 zł. Wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka, dnia 31 marca 1882.

L. 1536. (3467 1—3)

C k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, iż celu zaspokojenia wierzytelności Zakład kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 292 zł. 16 ct sprzedaną będzie przymusowo w dniach: 12 czerwca, 17 lipca i 21 sierpnia 1882 w sądzie tutejszym, każdym razem o godzinie 10 przed południem, realność dłużnik Jędrzeja Kowalczyka w Rzeszotarach pod l. 30—80 położona, ciała tabularnego niemająca.

Cena wywołania wynosi 700 zł. Zakład 70 zł.

Akt zastawniczego opisania i resztę warunków sprzedaży wolno przeglądnąć w registraturze sądowej.

C k. sąd powiatowy

Wieliczka, dnia 25 kwietnia 1882.

L 625. (3314 1—3)

Sąd miejski delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 19 lipca, 17 sierpnia i 27 września 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym biuro Nr. II. powtórna przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 178 w Staromieściu położonej wedle wyk. hip. l. 157 Michała i Katarzyny Bereziów własnej na rzecz Wolfa Adwokata o 200 zł. w. a z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1320 zł w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie niżej takowej.

Wadyum wynosi 132 zł w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów 5 kwietnia 1882.

L. 2394. (3302 1—3)

Złoczowski c. k. Sąd obwodowy uwiadamia, że celem ściągnięcia c. k. uprzyw. aust. ogólnemu Zakładowi kredytowemu ziemskiemu we Wiedniu od Stanisława i Wandy mał. Smalawskich należnych kwot 2887 franków 90 ctm.,—3125 franków,—86676 franków 90 ctm., 4687 franków 50 ctm —4687 franków 50 ctm i 130015 franków z pn odbędzie się w Złoczowie, w zabudowaniu Sądu publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Słoboda w powiecie sądowym Kozowa położonych w raz z 375 morgami lasu w Litwinowie w dwóch terminach 19 czerwca, i 19 lipca 1882 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Na tych terminach dobra rzeczone niżej ceny wywołania sprzedane nie będą.

Cenę wywołania stanowi kwota 220.000 zł wa.

Wadyum wynosi 22.000 zł. wa i złożone być ma bądź w gotowiznie, bądź w listach zastawnych c. k. uprz. aust. ogólnego Zakładu kredytowego ziemskiego, galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego lub galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego lub też w obligacyach czy to państwowych czy to indemnizacyjnych, wedle kursu w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłoszonego lub wreszcie w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności.

Reszta warunków licytacyjnych przejrzaną być może w Registraturze sądowej.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się oprócz stron sporujących i znanych wierzycieli hipotecznych także masę spadkową Katarzyny Medwid czyli Niedźwiedź i jakoby niewiadomych z miejsca pobytu Andruszka Niedzwiedzia i Józefa Niedzwiedzia, jako też Józefa Ragalę Lewickiego wreszcie wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego t j. po dniu 13 marca 1882 do tabuli licytowanych dóbr weszli, lub którymby uchwała licytacyjna lub inne w tej sprawie wydać się mające nadal uchwały z jakiegobądź powodu wcale lub wcześnie doręczone być nie mogły do rąk im w tym celu ze substytucyą adw Dr. Billata ustanowionego kuratora adw. Dr. Wesołowskiego i orz-z edykt niniejszy.

Złoczów dnia 1 kwietnia 1882.

L. 1033 (3463 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Onufremu Gesz pto 147 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 23 maja, 23 czerwca i 24 lipca 1882, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nr 56 rep 9 w Wołosiance wielkiej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach takowa tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 250 zł., wadyum 25 zł. Reszta warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisu można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 5 marca 1882.

L. 1034. (3462 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Fedłowi Pawlikowi pto 100 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 23 maja, 23 czerwca i 24 lipca 1882, każdym razem o godz. 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod n. k. 19 rep. 24 w Wołosiance małej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 150 zł., wadyum 15 zł. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania realności można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 5 marca 1882.

L. 1393. (3461 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia, iż w dniach 23 maja, 23 czerwca i 24 lipca 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. k. 269 subrep. 259 w Wołczem położonej, dłużnika ś. p. Iwana Ferenz w zastępstwie kuratora Charytona Andryjkowicza własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 147 zł. a. w. z pn., każdym razem o godz. 9 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 zł., wadyum wynosi 10 procent 30 zł. Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Turka dnia 10 marca 1882.

L. 1392. (3460 1—3)

C. k sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Stefanowi Sierakowi pto 100 zł. a. w. z pn. realność egzekuta pod nr. 131 rep. 178 w Jabłonce wyżnej na czwartym terminie licytacyjnym w dniu 6 czerwca 1882 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym po złożeniu wadyum w kwocie 25 zł za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Turka dnia 10 marca 1882.

L. 9084. (3428 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Borszczowie ogłasza, że na zaspokojenie 285 zł. 53 ct. przymusowa sprzedaż nietabularnej realności pod n. k. 51 w Jezierzanach położonej dłużników Michała i Anny Jurkowskich własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego dnia I 30 maja, II 3 lipca, III 7 sierpnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1200 zł. lub wyżej ceny tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej. Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Borszczów dnia 28 grudnia 1881.

L. 3283 (3446 1—3)

W dniu 7 czerwca 1882 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Iwana Hryczyszyn pod n. k. 40 w Buchowicach położonej, nie ntabularnej celem zaspokojenia sumy 102 zł. a. w, z pn. na rzecz Chaima Schulberga.

Cena wywołania 295 zł., wadyum 10 procent. Realność zostanie sprzedaną za jaką bądź cenę. Reszta warunków w registraturze.

C k. Sąd powiatowy.

Mościska dnia 1 maja 1882.

L. 5450 (3444 1—3)

C k. sąd powiatowy w Glinianach podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 16 czerwca, dnia 14 lipca i dnia 18 sierpnia 1882 o 11 godzinie przed południem odbędzie się w kancelaryi tego sądu sprzedaż przez publiczną licytacyę realności Markusa Kast e a własnej, w Unterwalden tutejszego powiatu pod l. d. 121 położonej na 350 zł. oszacowanej, ciała hipotecznego dotychczas niestanowiącej, celem ściągnięcia sumy 200 zł. z przynależytościami, za Zakładu kredytowego włościańskiemu u Markusa Kastnera należącej się.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany dnia 19 grudnia 1881.

Ч 5033. (3364 3—3)

Ц к м. д. сѫдъ повѣтовый въ Коломыѣ розписѹетъ лицитацїю реальности Дмитра Ковальчѹка Остафѣя нôдъ ч к. 148 въ Пядикахъ на заспокоенїе претенсїи общества ролничо кредытового въ квотѣ 194 зар. въ 3 терминахъ т: є: дня 16го червня, 21го липця и 25го серпня 1882, кождого разѹ о 10 часѣ передъ полѹднемъ пôдъ слѣдѹющими ѹсловѣями.

1. Реальность тая на первихъ двохъ терминахъ тылько висше или за цѣнѹ выкличнѹ на третôмъ терминѣ такоже и низше той цѣны спроданою зôстане.

2. Цѣна выклична выноситъ 400 зар. а. в.

3. Вадѣѹмъ 40 зар. в. а.

Прочїи ѹсловѣя лицитацїи якоже актъ оцѣненїя можна въ здѣшной сѹдовой регистратѹрѣ перегляиѹти.

О тôмъ завѣдомляюмъ ся обѣ стороны и всѣхъ прочыхъ вѣрителей ипотекарнихъ и тихъ, которїибы по дни 13го марта 1881 до книги грѹнтовой реченой реальности войшлы або которимби зъ якихъ нибѹдь причинъ ѹхвала сѹдова лицитацїю дозваляющая дорѹченою бѹти не могла, черезъ ѹстановленого кѹратора адвоката Дра Дембицкого.

Коломыя, 3го Цвѣтня 1882.

L. 2079. (3382 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności w kwotach 2000 złr. i 171 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l.k 4 w Czartoryi położonej, dłużnika Asafata Czopara własnej. w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Szymona Kutowskiego dnia 20 czerwca 1882 o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na tym terminie wspomniona realność także poniżej ceny szacunkowej w kwocie 3474 zł. w. a. sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 347 złr. 40 ct w. a.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych, jako też wszystkich innych wierzycieli, którzyby w między czasie prawo zastawu na realności sprzedać się mającej nabyli lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakiej kolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła. do rąk kuratora w osobie p. Teodora Gabryelskiego ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów dnia 4 maja 1882.

L. 949. (2949 3—3)

W dniach 7 czerwca 1882 i 7 lipca 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 184 w Medenicach starostwie drohobyckiem, ciało hipoteczne stanowiącej, Jakóba Finka i Herscha Sternbacha własnej, na zaspokojenie wierzytelności spadkobierców Bartłomieja Mayera pto 200 złr. z pn

Cena wywołania 735 złr.

Wadyum 73 złr. 50 cnt.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczony termin na 10 sierpnia 1882 godzinę 10 rano w sądzie. Kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Finka Karol Schmidt a niewiadomych wierzycieli Jan Krużlewski z Medenic.

Medenice dnia 22 lutego 1882.

L. 3596. (2947 3—3)

C. k. sąd powiatowy przedsięweźmie celem zaspokojenia pretensyi Salomona Finka 390 zł. w. a. z pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż realności n. k. 36 w Grybowie l. w. h. 103 objętej, dłużnika Schachmego i Estery Gottlobów własnej w trzech terminach jako to: 14 czerwca 1882, 12 lipca 1882, 23 sierpnia 1882, kazdą razą o 10 rano w budynku sądowym.

Cena wywołania 838 złr. 70 ct. a. w.

Wadyum 84 zlr. a. w.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Grybów 14 grudnia 1881.

L. 544 (3388 3—3)

C k. sąd powiatowy w Czortkowie przedsięweźmie na dniu 1 czerwca, 4 lipca i 1 sierpnia 1882 zawsze o godzinie 9 rano w sądowem zabudowaniu publiczną sprzedaż realności pod l. . 60 w Białobożnicy Oleksy Seńków własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, celem zaspokojenia pretensyi Stefana Stawniczego pto 14 zł. 80 ct z pn.

Cena szacunkowa wynosi 380 zł, zadatek 38 zł. Akt zastawnego opisania, oszacowania i resztę warunków licytacyjnych w tusąd. registraturze przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków dnia 11 lutego 1882.

L. 500. (3402 3—3)

C k. sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza niniejszem, iż celem zaspokojenia należytości w sumie 145 zł. z pn. odbędzie się dnia 6 czerwca, dnia 6 lipca i dnia 8 sierpnia 1882 zawsze o 10 godz. rano sprzedaż realności pod n. k. 185 w Gaci, Mateusza Szpaka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz Jana Kojdra.

Cenę wywołania stanowi kwota 2400 zł., wadyum 240 zł

O czem się strony do własnych rąk, niewiadomych wierzycieli przez kuratora dra adwokata Gottlieba zawiadmia

Przeworsk dnia 31 stycznia 1882.

L. 6293. (3407 3—3)

Celem wydobycia kwoty 3 zł. z pn. Maryanny Miklasińskiej od masy leżącej po ś. p. Maryannie Pawełek odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 31 maja, dnia 14 czerwca i dnia 28 czerwca 1882, każdym razem o 10 godzinie rano publiczna przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności pod n. k. 367 w Żywcu położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, własnością masy leżącej ś. p. Maryanny Pawełek będącej, na 258 zł. oszacowanej, cenę wywołania stanowi kwota 258 zł., wadyum wynosi 26 zł. Protokół zajęcia i oszacowania oraz warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sądowej registraturze

Żywiec dnia 29 marca 1882.

L. 1495 (3381 3—3)

W dniach 1 czerwca, 6 lipca i 8 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod n k. 19 sub. rep 38 w Demidowie położonej, dłużnika Andrusia Kasków własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie 12 rat po 9 zł. i resztującego kapitału 104 zł. 92 ct. a w. z pn., każdym razem o 10 godz. przed południem z tem, że na piewszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie. Cena szacunkowa 500 zł. Wadyum wynosi 10 procent. Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sad powiatowy.

Chodorów dnia 31 marca 1882.

L. 9810. (3401 3—3)

C. k, sad powiat wy, w Limanowy podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia resztującej sumy 47 zł. 35 ct. na na rzecz Mojżesza Berla Steinbacha odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 159/6 wedle ks. gł. Przyszowa l. w h. 150 dłużnika Józefa Perełkiewicza własnej, na 505 zł oszacowanej. w trzech terminach a to dnia 22 maja, 26 czerwca i 24 lipca 1882 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym na trzecim terminie także i niżej ceny szacunkowej Cenę wywołania stanowi kwota 505 zł. Wadyum 51 zł. Inne warunki. wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby nabyli prawa zastawu lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanowiony został kurator adw. dr. Żelechowski w Nowym Sączu.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa dnia 10 stycznia 1882

L 856. (3392 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Izraela Stelzera w kwocie 14 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 18 w Dobczy w powiecie sądowym Sieniawskim w Starostwie Jarosławskiem położonej. dłużników Seńka Siurkały i Michała Wygonnego własnej, w dniu 15 czerwca, w dniu 20 lipca i w dniu 24 sierpnia 1882 zawsze o 9 godzinie rano w zabudowaniu sądowem w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 602 zł. wyprowadzona, zakład wynosi 60 zł. 20 ct. Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności przejrzane mogą być w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sieniawa dnia 9 marca 1882.

Z. 7801 (3383 3—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Exekutionssache des Selig Lauterbach pto. 7500 fl. ö. W. S. N. G. die exekutive Feilbiethung der dem Meschulim Goldberg laut dom. Zagrody miejskie T. III p. 408 n. 1 b. gehörigen, einen besonderen Tabularkörper bildenden Realitätsantheile sub CN 168 et 171 sammt dem Fronthause CN. 171 und dem Offizinsgebäude CN. 330 bewilligt und daß zur Vornahme dieser Feilbiethung die in der Executionssache des Alexander Schorr gegen Meschulim Goldberg pto 3000 fl. ö. W SNG. mit dem Bescheide vom 31 März 1882 Zl. 6849 auf den 5 Juni, 17 Juli und 21 August bestimmten Terminen zu Gunsten des Selig Lauterbach ausgedehnt worden sind.

Drohobycz, am 28 April 1882.

L. 25687. (3439 2—3)

W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1882, 1883 i 1884 w okręgu budowniczym nowosądeckim na gościńcu państwowym podtatrzańskim a to w sekcyi drogowej nowosądeckiej, tak drogowych jakoteż i wodnych a w sekcyi drogowej Dobra tylko drogowych, odbędzie się w dniu 1 czerwca 1882 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Nowym Sączu powtórna licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Suma fiskalna robót konserwacyjnych wykonać się mających w roku 1882 wynosi:

dla bud. drogow. w sek. Dobra	1945 zł.	$79^1/_2$ ct.
„ „ „ Nowy Sącz	1595 „	22 „
„ „ wodnych na rzece Dunajcu w tejże sekcyi	2187 „	83 „
Ogółem kwotę	5728 zł.	$84^1/_2$ ct.

Oferty wniesione być mogą tak dla pojedyńczych, jak i dla obu sekcyi drogowych razem, zatwierdzenie oferty nastąpi jednak w każdym razie według pojedyńczych sekcyi z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi. Zastrzeżenie oferentów, że oferta jest konkretalną uważanem będzie za nieważne.

Plany, sumaryczne kosztorysy, jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone w wadyum 5 procent od sumy fiskalnej z wyrażeniem cen, nietylko cyframi ale także i literami, przed oznaczonym terminem w dniu odbyć się mającej licytacyi, najpóźniej do 12 godziny w południe wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów istniejących, lub nie podane w terminie powyżej oznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 8 maja 1882.

L 1454. (3393 2—3)

C. k sąd powiatowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Kazimierza Slusarka w kwocie 80 zł. dwie czwarte części realności pod l. 33 w Bierzanowie hipotecznie nie wydzielone do Karola Slusarka należące, w dniach 5 czerwca, 10 lipca i 14 sierpnia 1882 w tutejszym sądzie przymusowo sprzedane zostaną Cenę wywołania stanowi wartość szacunkową 877 zł. 50 ct., zakład wynosi 87 zł.

O tem zawiadamia sąd interesowanych a nie znanych wierzycieli do rąk kuratora Przychockiego notaryusza w Wieliczce. Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przeglądnąć w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 14 kwietnia 1882.

L. 6116 (3427 2—3)

C k sąd powiatowy w Bolechowie rozpisuje niniejszym edyktem egzekucyjna licytacyę realności pod l. k. 34 w Bolechowie ruskim położonej, dłużnika Michała Łatyk własnej, ciało tabularne stanowiącej, na rzecz Mojżesza Hauptmann celem zaspokojenia sumy 264 zł a. w. z pn. na dzień 15 czerwca 1882 o 10 godzinie przed południem. Na terminie tym realność ta także niżej ceny szacunkowej 1990 zł sprzedaną z stanie, a jako wadyum ma być złożoną kwota 150 zł. a. w. Akt szacunkowy, resztę warunków licytacyjnych i ekstrakt tabularny można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla wszystkich tych, którzyby później do tabuli weszli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy się tyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, kuratorem pan Krystyn Schindler w Bolechowie ustanowionym został.

Bolechów dnia 2 września 1881.

L. 1765. (3417 2—3)

W dniach 30 maja, 4 lipca i 1 sierpnia 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. k. 98 w Wróbliku królewskim położonej, w sprawie Abrahama Finka przeciw Michałowi Czernikowi pto reszt. 53 zł. z pn. pod warunkami odnośnie do edyktu t. s. z dnia 20 lutego 1881 l. 1141 nr. 150, 151, 153 Gazety Lwowskiej.

Krosno dnia 6 kwietnia 1882.

L. 2525. (3400 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Ryfki Raab przeciw Iwanowi Grunda w kwocie 80 zł., w dniach 16 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1882 publiczna sprzedaż realności pod l. 41 w Barysławce położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 280 zł. a zakładem 28 zł. przeprowadzoną będzie. Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć. Resztę warunków wolno w tut. sądow. registraturze przeglądnąć. Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil dnia 17 kwietnia 1882.

L. 2076. (3387 2—3)

Na zaspokojenie pretensyi Jośla Braksmajera 357 zł. 60 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 30 maja 4 lipca 1882 zawsze o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż realności pod lk. 315 w Wygnance położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Dominika Kłodnickiego własnej z tem dołożeniem, że takowa niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie, w razie iżby ceny szacunkowej nie uzyskano, natenczas wyznacza się do spisania ułatwiających warunków termin w sądzie na dzień 18 lipca 1882 o 9tej godz przed południem.

Cena wywołania wynosi 745 zł. Wadyum 74 zł. 50 ct.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adwokata p. dra. Czaczkowskiego.

Resztę warunków w tusądowej Registraturze można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków 25 lutego 1882.

L. 2969. (3416 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej ogłasza niniejszem, iż przymusowa sprzedaż realności pod nr. 33 w Buczkowicach położonej, Wojciecha Wrony własnością będącej rezolucyą z dnia 27 listopada 1881 r. l 11401 w celu zaspokojenia wierzytelności dra Jana Ehrlera w kwocie 79 zł. 28 ct rozpisana w dniu 9 czerwca 1882 o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym pod warunkami w edykcie z powyższej daty objętemi z tą zmianą, iż realność ta także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Biała dnia 4 kwietnia 1882.

L. 1231. (3415 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Basi Glanzberg 22 zł. 67 ct. a. w. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności n 14 w Berezowicy wielkiej, dłużnika Antoniego Geremija własnej, dnia 12 czerwca, 11 lipca i 9 sierpnia 1882 zawsze o 10 godzinie rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 2370 zł. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 237 zł Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol dnia 20 marca 1882

L 2285. (3423 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, iż w dniach 2 czerwca, 23 czerwca i 14 lipca 1882 przeprowadzoną będzie w biurze V zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż dwóch 7/968 części sumy 30.000 duk. na rzecz Rudolfa Kurzweila na dobrach Kamionki wielkie z przyległościami w Tabuli krajowej dom. 454 pag 258 n. 80 on. zahipetekowanej, dłużników Pauliny Veith i Jana Kurzweila własnych, na zaspokojenie wierzytelności Kasiela Ladena 220 zł. a w z pn.

Cena wywołania każdej z tych sum wynosi 2093 zł. 12 ct i takowe na trzecim terminie nawet poniżej tej ceny sprzedane będą.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po 12 września 1881 wpis uzyskali, lub którymby uchwała sprzedaż dozwalająca nie została doręczoną, mianowano adwokata dra Zakrzewskiego w Kołomyi.

Kołomyja, dnia 27 kwietnia 1882.

L 6847. (3316 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż w dniu 31 lipca 1882 o godzinie 10 przed południem przeprowadzi na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przymusową sprzedaż przez publiczną licytacyę gospodarstwa gruntowego pod l k 47 w Bogucicach położonego, Jakóba Uhla ojca, oraz Jakóba Uhla syna i Maryanny Uhlowej własnego, rezolucyą z dnia 26 kwietnia 1880 l. 8831 dozwoloną, jako w terminie trzecim i ostatnim także poniżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 4000 zł., zakład 200 zł. a resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i protokół zajęcia są w tuejszej registraturze do przejrzenia

Bochnia, dnia 6 kwietnia 1882.

L. 3832. (3312 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości że w celu ściągnięcia sumy 8151 zł $57^1/_2$ ct. wa. z. p n. na rzecz Pauliny z Ilińskich Izowskiej odbędzie się dnia 23 czerwca 1882 21 lipca 1882 i 25 sierpnia 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż dóbr Hołoszyńce wedle Dom 272 pag. 300 n. 10 h. Ryszarda i Magdaleny Zofii dw. im. Janickich własnych.

Cena wywołania, poniżej której dobra na powyższych dwóch terminach sprzedane nie będą, 71339 zł. 80 ct. w a.

Wadyum 7133 zł. 39 ct. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po 29 grudnia 1881 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być niemogła, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adwokata Dra. Swiejkowskiego a zastępcą tegoż p adw. Dra. Schmidta.

Tarnopol, dnia 18 kwietnia 1882.

L. 568. (3405 1—3)
W dniach 20 czerwca, 20 lipca i 21 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konskr. 142 subrep w Wołoszynowie położonej, dłużnika Ilka Hefko własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C k. sąd powiatowy.
Staremiasto dnia 15 marca 1882.

L. 566. (3403 1—3)
W dniach 20 czerwca 1882, 20 lipca 1882 i 21 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 32 subrep 6 w Potoku wiel. położonej, dłużników Iwana i Seńka Fedyn własnej, w tutejszym c. k. Sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 złr. w.a. z pn. każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 złr.

Wadyum wynosi 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Staremiasto dnia 16 marca 1882.

L. 5321. (3274 1—3)
C. k. sąd delegowany miejski dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 156 zł. od Jakóba Waśko ewentualnie tegoż nieobjętej masy należącej się Towarzystwu zaliczkowemu krakowskiemu odbędzie się w jednym terminie w dniu 14 lipca 1882 o 10 godzinie rano w tutejszym gmachu sądowem na rzecz tegoż towarzystwa Zaliczkowego krakowskiego publiczna licytacya połowy realności pod l. k. 38 w Węgrzcach w Starostwie krakowskim położonej, wedle wykazu hipotecznego l. 38 gm. kat. Węgrzce Jabóba Waśko a względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej, dla której księgi gruntowe utrzymuje się w c. k. sądzie miejsko delegowanym w Krakowie.

Sprzedaż tejże nieruchomości odbędzie się na jednym terminie i na takowym nieruchomość ta sprzedaną będzie także poniżej ceny szacunkowej za jakąbądź najwyższą ofiarowaną cenę kupna.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 655 zł. 28½ ct. Gdyby powyższej ceny wywołania nikt nie zaofiarował licytacyjna sprzedaż rozpocznie się od tej sumy, jaką którybądź z licytantów zaofiaruje.

Wadyum wynosi 65 zł. 52 ct. Resztę warunków licytacyjnych oraz akta zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Kraków dnia 1 kwietnia 1882.

L. 859. (3231 3—3)
Mikołajowski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem, celem ściągnięcia wierzytelności Bazylego Dobuszowskiego w kwocie 47 zł. 4 ct. w. a. z przyn. przetargową sprzedaż parceli gruntowej l. 1030 w niwie „Rzemieślnicze“ w Mikołajowie położonej, ciała hipotecznego nie stanowiącej spadkobierców Feliksa Witwickiego własnej, dnia: 21 czerwca i dnia 25 lipca 1882, o godzinie 10 z rana, za lub wyżej ceny szacunkowej 60 zł.

Wadyum 6 zł.

Dla z życia i miejsca pobytu nieznanych małoletnich Antoniego i Jana Witwickich kuratorem Teodora Kotowicza, zaś dla niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusza Manasterskiego ustanowiono.

Gdyby sprzedaż na wyznaczonych terminach nie nastąpiła, wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 1 sierpnia 1882 godzinę 10 rano, na który wierzycieli pod rygorem §. 148 u. s. się wzywa.

Bliższe warunki i odnośne akta w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Mikołajów, 28 marca 1882.

Z. 4671 (3378 3—3)
Der dem bukowinaer gr. or. Religionsfonde gehörige, im Gemeindebereiche von Tereblestie bei Sereth gelegene Meierhof „Dubowa“ (VIIte Kuczurmarer Pachtsektion), bestehend aus einer Grundarea von circa 1500 Joch, darunter 1415 Joch Acker und Wiesen mit den nöthigen Wohn- und Wirtschaftsgebäuden, sowie mit einer Brantweinbrennerei ohne Einrichtung, wird von der k. k. Direktion der Güter des genannten Fondes auf die zwölfjährige Pachtdauer, d. i. vom 1 November 1882 angefangen, d. i. auf die Zeit vom 1 Nov. 1882 bis Ende Oktober 1894 im öffentlichen Offertwege verpachtet.

Dieser Meierhof ist circa 4 Kilometer von der Stadt Sereth und 13 Kilometer von der nächsten Eisenbahnstation Czerepkoutz der Lemberg-Czernowitz-Jassyer Eisenbahn entfernt gelegen.

Pachtofferte, welche mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen und im Uibrigen rechtsförmig ausgestellt sein müssen, sind bei dieser k. k. Güter-Direktion, wo die Pachtbedingnisse zur Einsicht aufliegen und alle näheren Daten und Auskünfte über das Pachtobjekt ertheilt werden, bis spätestens 5 Juni 1882 Mittags 12 Uhr einzureichen.

Das Pachtangeld, welches dem Offerte beizuschließen ist, beträgt 3000 fl. im Baren, oder in annehmbaren Werthpapieren.

Von der k. k. Direktion der Güter des bukowinaer gr. or. Religionsfondes.

Czernowitz, am 8 Mai 1882.

L. 6650. (3394 3—3)
Celem wydobycia kwoty 486 zł. 66 ct i 10 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 31 maja, dnia 14 czerwca i dnia 28 czerwca 1882, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż przez licytacyę połowy realności pod nr. 32 w Siennej położonej, wykazem hipotecznym l. 51 objętej, masy spadkowej ś. p. Józefa Barłeczki własnością będącej, na 800 zł. oszacowanej. Cenę wywołania stanowi kwota 800 zł., wadyum wynosi 80 zł. Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Żywiec dnia 28 marca 1882.

Upadłości.

L. 3931. (3451)
C k. sąd obwodowy w Kołomyi wyznacza w celu wyboru funkcyonaryuszów dla mas konkursowych Leiby Rosenthal i Markusa Schilling jako osobistych dłużników ponowny termin na dzień 23 maja 1882 o godź. 10 przedpołudniem.

Kołomyja 27 kwietnia 1882.

L. 3931.
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi czyni wiadomem, że uchwałą z dnia dzisiejszego zamianował P. Dr. Trachtenberga zarządcą masy rozbiorowej spółki handlowej Leib Rozenthal & Marcus Schilling, zaś jego zastępcą P. Salamona Lichtensteina.

Kołomyja 27 kwietnia 1882.

L. 2636. (3385 2—3)
C. k. sąd obwodowy Rzeszowski na prośbę Berla Semlera kupca w Rzeszowie otwiera konkurs na cały gdziekolwiek znajdujący się majątek ruchomy, również i na majątek nieruchomy w krajach tych, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się, do dłużnika Berla Semlera, trudniącego się handlem towarów krutkich w Rzeszowie zamieszkałego do rejestru firm handlowych niewciągniętego. Za komisarza konkursowego mianuje się c. k. Radcę Sądu krajowego wyższego Schmidta zaś tymczasowego zarządcę masy rozbiorowej p. adw. Dr. Koppla. Wszystkich wierzycieli dłużnika upadłego wzywa się, by na dniu 30 maja 1882 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego Nr. I zaopatrzeni w potrzebne dokumenta się zgłosili i wnioski swoje co do zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy konkursowej uczynili, równie i wydział wierzycieli wybrali, dalej wzywa się wszystkich, którzy by pretensye swoje, jako wierzyciele konkursowi przeciw tejże masie konkurs. podnieść chcieli a nawet i w tym razie, gdyby względem tych ich pretensyj już spór wytoczonym został aby do dnia 30 czerwca 1882 pretensye swe w tutejszym Sądzie obwodowym, pod rygorem w ustawie konkursowej wyrażonym do masy konkursowej zgłosili, następnie zaś na terminie likwidacyjnym tj. 16 sierpnia 1882 o godzinie 10 zrana przed komisarzem konkursowym, zgłoszone pretensye zalikwidowali i pierwszeństwo swych wierzytelności wykazali Ten ostatni termin wyznacza się też w myśl §. 68 ust. konk. dla wszystkich wierzycieli, w celu zawarcia możebnej ugody. Na nowym terminie wolno będzie dalej owym wierzycielom, którzyby swoje pretensye już zgłosili przez wybór wolny w miejsce dotychczasowego zarządcy masy i członków wydziału wierzycieli, inne osoby ich zaufania godne mianować. Wierzyciele ci, którzy nie mieszkają w Rzeszowie lub w pobliżu tego miasta, winni są wzgłoszeniu pretensyj swych wskazać zastępcę w Rzeszowie zamieszkałego, do odebrania wszelkich uchwał umocowanego, inaczej bowiem na koszt i niebezpieczeństwo ich dla tychże kurator ustanowionym zostanie.

Rzeszów dnia 11 maja 1882.

L. 20075. (3396 2—3)
Ces. kr. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. położony majątek Józefa Kobylińskiego prywatyzującego we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy Sądu kraj Bernaczkowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Łubińskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybor wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 26 maja 1882 godzinę 4tą do południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 czerwca 1882 i podać ją na terminie na dzień 19 lipca 1882 godzinę 4 po południu, wyznaczonym po uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Z c, k. sądu krajowego
Lwów, dnia 11 maja 1882.

L. 5036 (3362 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie, zawiadamia wierzycieli masy rozbiorowej Efroima Wagelsteina, że wskutek dokonanych dnia 21 kwietnia br. wyborów, adw. Dr. Eminowicz na zarządcę, Wilhelm Fiehmann na tegoż zastępcę, zaś Zygmunt Weintraub, Israel Brenner, i Maurycy Landy na wydziałowych powołani zostali.

Stanisławów dnia 26 kwietnia 1882.

L. 19383. (3298 3—3)
Ces. król. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jako też na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p położony majątek Mieczysława Siermontowskiego, zegarmistrza.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. Radcy Sądu krajowego Teodorowiczowi jako komisarzowi konkursowemu zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dr Dzidowskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 23 maja 1882 godzinę 10 przed południem w biórze Nr. 12.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 4 lipca 1882 i podać ją na terminie na dzień 10 lipca 1882 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzyciolom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkurorwej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z k. c sądu krajowego.
Lwów dnia 3 maja 1882.

L. 91. (3269 3—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach na zasadzie §. 62 ord. k. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Hugona Hermana kupca w Białej a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek by się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w ktorych ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje komisarzem konkursowym ustanawia się p. Jana Pawłowicza ck. sędziego powiatowego w Białej a tymczasowym zarządcą masy p. adw. Dr. Stanisława Łazarskiego w Białej z substytucyą p. adw. Dr Hansa Ehrlera w Białej.

Wierzycieli wzywą się niniejszem, aby na terminie dnia 19 maja 1882 o godzinie 10 przed południem przed komisarzem konkursowym w Białej wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, które by ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C, k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe, nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 19 czerwca 1882 w ck. Sądzie obwodowym w Wadowicach lub w c. k. sądzie powiatowym w Białej podług przepisu ordynacyi konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie na dniu 17 lipca 1882 o godzinie 10 z rana w biórze komisarza konkursowego naznaczonym wywierzytelnili i i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Białej lub w jej pobliżu niezamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Białej zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowiony zostanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w rządowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem do układu z wierzycielami.

C. k. sąd obwodowy
Wadowice dnia 4 maja 1882.

L. 20137. (3299 3—3)
Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek masy spadkowej Michała Leiby Jollesa kupca we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Ramskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dr. S. Landesbergera wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 23 maja 1882 godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 10 lipca 1882 i podać ją na terminie na dzień 13 lipca 1882 godzinę 9 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się z swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów 8 maja 1882.

L. 3656. (3333 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera konkurs na wszystek ruchomy, jako też na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ust. konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p. położony majątek Mechla Kohna protokołowanego tu pod firmą „Mechel Kohn“ kupca mieszkającego i handlującego w Brżeżanach a posiadającego filię w Rohatynie, tudzież Iry Preis niejawnego spólnika tej firmy mieszkającego w Brzeżanach.

Kierownictwo tego konkursu porucza się p. Ottokarowi Ansion c. k. sędziemu powiatowemu w Brzeżanach, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy adw. Dr. Finkelsteina w Brzeżanach, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnoski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy, i tegoż zastępcy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 23 maja 1882 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach.

Ktokolwiek chce wystąpić z jaką bądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ja-

ko wierzyciel konkursowy, powinien takową, chociażby o nią spór był w toku, zgłosić w tym sądzie obwodowym, lub w c. k. Sądzie powiatowym w Brzeżanach według przepisu ust. konk. pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 22 czerwca 1882 i podać ją na terminie na dzień 21 lipca 1882 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie. Na terminie ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“

Złoczów dnia 4 maja 1882.

Księgi gruntowe.

L. 41. (3468)

Komisya hipoteczna dla powiatu sądowego Uhnowskiego urzędująca zawiadamia, że od dnia 17 maja 1882, aż do dnia 23 maja 1882 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze c. k. Sądu powiatowego w Uhnowie do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania wraz z sprostowanymi spisami, kopiami map katastralnych i protokołami parcelowemi, tudzież protokoły dochodzeń dotyczących posiadłości w obrębie gmin katastralnych Domaszów, Karów, Woronów i Ulhówek leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 24 maja 1882 o godzinie 2 po południu do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyr, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

W Uhnowie dnia 10 maja 1882.

L. 49. (3469)

Komisya hipoteczna dla powiatu sądowego Bełzkiego urzędująca zawiadamia, że od dnia 17 maja 1882, aż do dnia 24 maja 1882 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze c. k. Sądu powiatowego w Bełzie do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania wraz z sprostowanymi spisami, kopiami map katastralnych i protokołami parcelowymi, tudzież protokoły dochodzeń dotyczących posiadłości w obrębie gminy katastralnej Chłopiatyn leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 25 maja 1882 o godzinie 10 przed południem do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

W Bełzie 10 maja 1882

L. 3. (3466)

C. k. Komisya hipoteczna zawiadamia, że dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej dla gminy Łyczanka w dniu 20 maja 1882 rozpoczyna.

Każdy mający prawny interes w zbadaniu stosunków własności i posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla zabezpieczenia swoich praw za stosowne uzna.

C. k. Komisya hipoteczna przy Sądzie powiatowym w Wieliczce dnia 15 maja 1882.

L. 2173. (3384 1 3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości tabularnych (dworskich) następujących.

I. Olszowa, w obrębie gminy katastralnej Olszowa w okręgu Sądu powiatowego w Wojniczu;

II. Szczyrk czyli Szczyk, w obrębie gminny katastralnej Szczyrk, okręgu Sądu powiatowego w Biały;

Łodygowice, w obrębie gminy katastralnej Łodygowice okręgu Sądu powiatowego w Żywcu;

III. Rzepiennik biskupi, w obrębie gminy katastralnej Rzepiennik biskupi okręgu Sądu powiatowego w Gorlicach, położonych, nowe wykazy tabularne (hipoteczne) otwarte zostały, i że termin wyznaczony edyktem pierwszym z dnia 29 kwietnia 1880 l. 6721 i z dnia 30 grudnia 1879 l. 19.984 do zgłoszeń praw rzeczowych w §. 7 lit. a. b. ustawy z 25 lipca 1871 Nr. 96 dz. p. p. przewidzianych, odnoszących się do nieruchomości owemi nowemi wykazami tabularnemi objętych upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu wpomnionych nowych wykazach tabularnych uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty, do dnia 30 listopada 1882 włącznie, a mianowicie: co do wykazu tabularnego ad I oznaczonego do Sądu krajowego w Krakowie, co do wykazów tabularnych ad II oznaczonych do Sądu obwodowego w Wadowicach; wreszcie co do wykazu tabularnego ad III oznaczonego do Sądu obwodowego w Nowym Sączu tem pewniej wnieśli, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy dla stron pojedynczych przedłużonym być nie może, a przywrócenie zaniedbanego tego terminu edyktalnego do stanu pierwotnego nie ma miejsca.

Kraków 14 kwietnia 1882.

L. 3707. (3431 1—3)

Józefa Grawę z Rozdzałowa uznano za marnotrawcę i ustanowiono dlań kuratorem Pawła Pokotyłę z Rozdzałowa.

C. k. Sąd powiatowy

Sokal dnia 15 kwietnia 1882.

L. 7419. (3007 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszo-sądowego z dnia 28 grudnia 1880 l. 33375 otwarto nowe księgi gruntowe:

I. Dla majętności tabularnych.

1. Krotoszyn
2. Zagórze
3. Milatycze
4. Kuchajów
5. Wołków
6. Czerepin
7. Tolczów
8. Żyrawka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Winnikach.
9. Majdan
10. Biesiady w okręgu c. k. sądu powiatowego w Żółkwi.
11. Ostrów
12. Głuchów
13. Myców
14. Wyżłów (ciała tabularne 13 i 14 położone w gminie katastr. Myców.) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bełzie.
15. Krupiec
16. Kadłubiska w okręgu c. k. sądu powiatowego w Cieszanowie.
17. Przedrzymichy część Dom. 22 pag. 385
18. Przedrzymichy część Dom. 116 pag. 81 przyległość do dóbr Błyszczywód
19. Przedrzymichy część Dom. 429 pag 352 (ciała tabularne 17, 18, 19 położone w gminie katastralnej Przedrzymichy)
20 Żelec vel Żełdec
21. Nahorce
22. Kłodno wielkie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kulikowie.
23. Staresioło w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie.
24. Bełzec z miejscowością Brzezina
25. Bełzec część (ciała tabularne 24, 25 położone w gminie katastralnej Bełzec z miejscowością Brzezina) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rawie.
26. Czeremchów część I „Potoczyzna“
27. dtto „ II „Skarbkowczyzna“
28. dtto „ III „Zarszczyzna“
29. dtto „ IV „Chlebowskich“ (ciała tabularne 26, 27, 28, 29 położone w gminie katastr. Czeremchów) w okręgu c. k. sądu powiatowego miej. del. w Kołomyi
30. Potoczyska
31. Siemakowce nad Dniestrem
32. Bilka przyległość do Siemakowiec (ciała tabularne 31, 32 położone w gminie katastr. Siemakowce nad Dniestrem z przysiółkiem Bilka)
33. Jasienów polny w okręgu c. k. sądu powiatowego w Horodence.
34. Utopy część 1
35. Utopy część II (ciała tabularne 34, 35 położone w gminie katastr. Utopory)
36. Prokurawa
37. Mykietyńce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kossowie.
38. Wołczkowce
39. Łubkowce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sniatynie.
40. Borszczów I część
41. dtto II część (ciała tabularne 40, 41 położone w gminie katastr. Borszczów) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Zabłotowie.
42. Kunkowce
43. Trojczyce
44. Drohojów
45. Prałkowce
46. Babice
47. Jurydyka część dóbr Babice (ciała tabularne 46, 47 położone w gminie katastr. Babice)
48. Ruszelczyce dolne (ciała tabularne 48, 49 położone w gminie katastralnej Ruszelczyce) w okręgu c. k. sądu powiatowego miej. del. w Przemyślu.
50. Rączyna
51. Rzeplin w okręgu c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu.
52. Tytowa czyli Lacka Wola
53. Józefówka folwark z dóbr Tytowa czyli Lacka wola
54. Kowalskie folwark z dóbr Tytowa czyli Łacka wola
55. Rzonka wielka z folwarku Kowalskie wydzielona
56. Rzonka mała z folwarku Kowalskie wydzielona (ciała tabularne 52, 53, 54, 55, 56 położone w gminie katastralnej Lacka wola) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mościskach.
57. Sólca vel Solka
58. Podmojsce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Niżankowicach.
59. Bykowce
60. Lalin część przyległość do Pakuszówki
61. Lalin część (ciała tabularne 60, 61 położone w gminie katastr. Lalin)
62. Zastawie czyli Zastaw w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sanoku.
63. Orelec w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lisku.
64. Hoszów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Ustrzykach.
65 Bonarówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Krośnie.
66. Szołomienice czyli Szołomińce
67. Chyrów
68. Fulsztyn czyli Felsztyn
69. Wolcza dolna w okręgu c. k. sądu powiatowego w Starejsoli.
70. Część dóbr Dzieduszyce małe (połowa) Dom. 9 pag. 381
71. Dzieduszyce małe część Dom 42 pag. 131 (ciała tabularne 70, 71 położone w gminie katast. Dzieduszyce małe), w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Stryju.
72. Demenka leśna, w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mikołajowie.
73. Jamnica, w okręgu c. k. Sądu powiatowego miej. del. w Stanisławowie.
74. Niewoczyn w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Bohorodczanach.
75 Ossowce
76. Kujdanów
77. Bobulińce, w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Buczaczu.
78. Delejów
79. Temeczowce, w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Haliczu.
80. Chomiakówka
81. Czarnołożce, w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Tyśmienicy.
82. Seredyńce
83. Worobijówka
84 Kokutkowce
85. Ditkowce, w okręgu c. k. Sądu powiatowego miej. del w Tarnopolu.
86. Łuka wielka
87. Nastasów
88. Koniucha (wydzielona z Nastasowa, ciała tabularne 87, 88 położone w gminie Nastasów) w okręgu c k. sądu powiatowego w Mikulińcach.
89. Trupczyn
90. Okopy z miejscowością Koraczówka
91 Urząd cłowy i zakład kontumacyjny w Okopach (ciała tabularne 89, 90 położone w gminie katast. Okopy z miejscowością Kozaczówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mielnicy
92. Słobudka czyli Słoboda- konkolnicka
93. Poźwierz
94. Słoboda (ciała tabularne 93, 94, położone w gminie katast. Poźwierz z miejscowością Słoboda w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bursztynie.

II Dla posiadłości podlegających sądownictwu w gminie katastralnej.

1. Krotoszyn
2. Zagórze
3. Milatycze
4. Podziemno
5. Kuchajów
6. Wołków
7. Czerepin
8. Tołszczów czyli Tołczów
9. Zyzawka, w okręgu c. k. sądu powiatowego w Winnikach.
10. Majdan
11 Biesiady, w okręgu c. k. sądu powiatowego w Żółkwi.
12. Ostrów
13. Głuchów
14. Myców z Wyżłowem, w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bełzie.
15. Krupiec
16. Kadłubiska, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Cieszanowie.
17. Przedrzymychy
18. Żełdec z miejscowością Teodorshof, Krasiczyn i Henrykówka
19. Nahorce
20. Kłodno wielkie, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Kulikowie.
21. Staresioło, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Lubaczowie.
22. Bełzec z miejscowością Brzezina podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Rawie.
23. Czeremchów, podlegający c. k. sądowi powiatowemu miej. del. w Kołomyi.
24. Potoczyska
25. Siemakowce nad Dniestrem z przysiółkiem Bilka, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Horodence.
26. Utorópy
27. Prokurawa
28. Mykietyńce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Kosowie.
29. Wołczkowce
30 Łubkowce
31. Widynów, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sniatynie.
32. Borszczów podlegający c. k. sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
33. Kunkowce
34 Trojczyce
35. Drohojów
36. Prałkowce
37 Babice
38. Ruszelczyce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu miej. del. w Przemyślu.
39. Rączyna
40. Rzeplin
41. Wola rzeplińska, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
42. Lacka wola, podlegająca c. k. sądowi powiatowemu w Mościskach.
43. Sólca
44. Podmojsce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Niżankowicach.
45. Bykowce
46. Lalin
47. Zastawie, czyli Zasław, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sanoku
48. Orelec, podlegający c. k. sądowi powiatowemu w Lisku.
49. Hoszów, podlegający c. k. sądowi powiatowemu w Ustrzykach.
50. Bonarówka, podlegająca c. k. sądowi powiatowemu w Krośnie.
51. Szołomienice, podlegające c. k. sądowi powiatowemu w Rudkach.
52 Chyrow
53. Fulsztyn
54. Wolcza dolna, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Starejsoli.
55. Dzieduszyce małe, podlegające c. k. sądowi powiatowemu w Stryju.
56. Demenka leśna, podlegająca c. k. sądowi powiatowemu w Mikołajowie.
57. Jamnica, podlegająca c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Stanisławowie.
58. Niewoczyn, podlegający c. k. sądowi powiatowemu w Bohorodczanach.
59. Ossowce
60. Kujdanów
61. Babulińce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Buczaczu.
62. Delejów
63. Temerowce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Haliczu.
64. Chomiakówka
65. Czarnołożce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.
66. Seredyńce
67. Worobijówka
68. Kokutkowce
69. Ditkowce, podlegających c. k. sądowi powiatowemu miejs. del. w Tarnopolu.
70. Sadzawki
71. Wolica z Kręciłowem, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Grzymałowie.
72. Łuka wielka
73. Nastasów, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mikulińcach.
74. Sieniawa, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Zbarażu.
75 Okopy z Kozaczówką
76. Trubczyn
77. Paniowce zielone, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mielnicy.
78. Stare Brody z miejscow. Nowiczyzna, Suchodoły z miejscow. Gaje suchodolskie, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Brodach.
80. Czechy, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Olesku.
81. Berteczów. podlegających sądowi powiatowemu w Bóbrce.
82. Ruździany
83. Słoboda kąkolnicka
84 Poźwierz z miejscow. Słoboda, podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Bursztynie i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 marca 1882 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. 6 ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 grudnia 1882 a to, co do majętności tabularnych pod I. 1 do 25 do c. k. sądu krajowego we Lwowie, a po l. od 26 do 94 do przynależnych c. k. sądów obwodowych, zaś co do posiadłości pod II. po szczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów, dnia 28 marca 1882.

L. 6271. (3221 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje dowiadomości, że dla gmin katastralnych:

Wróblowice, Kosocice z osadą Barycz, w okręgu Sądu powiatowego w Podgórzu;

Witkowice, Brandwica w okręgu, Sądu powiatowego w Rozwadowie;

Swiebodzin, Rzuchowa w okręgu Sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Dąbrówka tuchowska, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Bukowina, Borki i Huta deręgowska w okręgu Sądu powiatowego w Ulanowie;

Chodaczów, w okręgu Sądu powiatowego w Leżajsku;

Stradomka, w okręgu Sądu powiatowego w Bechni;

Bojanczyce i Gruszów, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Piechoty z miejscowością Zachwiejów w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Zarzyce, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Filipowice, w okręgu Sądu powiatowego w Krzeszowicach;

Miasto Zator i gminy katastralnej Zator, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Wadowicach;

położonych, otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 31 stycznia 1881 l. 1380, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 31 marca 1882 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażone księgi uskutecznione, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 31 grudnia 1882 włącznie w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna leży zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powddu zaniedbania do pierwotnego stanu pszywróconym.

Kraków 19 kwietnia 1882.

L. 6322. (3077 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych następujących.

Koziarnia, Kopki, w okręgu sądu powiatowego w Nisku.

Bielanka, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach.

Swiątniki górne, w okręgu sądu powiatowego w Podgórzu.

Kwaczała, Płaza, Siersza, Wodna i Libiąż wielki w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie.

Ptaszkowa, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie.

Szklary, Grzegorzówka, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie.

Boguchwała, Zwięczyca, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie.

Odrowąż, w okręgu sądu powiatowego w Nowym-Targu.

Buczków, w okręgu sądu powiatowego w Bochni.

Baczyń, Budzyn, i Zagacie w okręgu sądu powiatowego w Liszkach.

Rzeczyca długa, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie.

Peweł ślemieński, w okręgu sądu powiatowego w Slemieniu.

Dąbrówka, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie.

Zakrzów, Nadbrzezie, z miejscowością Dębina i Zarzekowice, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu, położonych, otwarto nowe księgi gruntowe i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 30 grudnia 1880 l. 20930 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionych księgami gruntowemi objętych z duiem 31 marca 1882 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgacp uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 31 grudnia 1882 włącznie w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 14 kwietnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7941. (3449)

Das k. k. Landes- als Handelsgericht in Krakau verordnet die Eintragung im Handelsregister für Einzelfirmen der vom Karl Korn als Architekt, Steinmetzmeister und Steinbruchbesitzer in Straconka angemeldeteu Firma „Karl Korn“.

Krakau, am 7 April 1882.

L. 377. (3088 3—3)

Wojniłowski sąd powiatowy wiadomo czyni, że dnia 9 sierpnia 1831 umarł w Oniłowej Hryń Grabarski vel. Blindiuk bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia i że do spadku tego powołanym jest też przeż głowę syna Jana Grabarskiego i wnuki Jawdochi Soleckiej prawnuk spadkodawcy Iwan Solecki.

Ponieważ miejsce pobytu Iwana Soleckiego sądowi wiadomem nie jest, przeto wzywa się tegoż, aby wprzeciągu jednego roku od daty tego edyktu rachując, w tutejszym sądzie się zgłosił, i oświadczenie do powyższego spadku tempewniej wniósł, ile że w przeciwnym razie spadek niniejszy z deklarowanymi spadkobiercami i ustanowionym doń kuratorem przeprowadzonym będzie.

Wojniłów 11 lutego 1882.

L. 3748. (2969 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Kazimierza Mikulskiego, że celem doręczenia uchwały z dnia 5go listopada 1881 l. 11465 przyjmującej do wiadomości sądu, przedłożenie przez Dra Piotra Forysta egzekutora testamentu ś. p. Zofii z hr. Przeremskich hr. Załuskiej kwitu z daty Jasienica 19 sierpnia 1881 na kwotę 72 zł. w. a. jako legat wypłaconą, ustanawia się dla Kazimierza Mikulskiego kuratora ad actum w osobie adw. Dra Stojałowskiego z substytucyą adw. Dra Gałeckiego, któremu się zarazem powyższa i niniejsza uchwała doręcza. W Tarnowie, dnia 23 marca 1882.

L. 3568. (3272 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i zamieszkania Leśka Kycaka, iż na prośbę Berischa Spinnera dozwolono uchwałą z dnia 31 marca 1882 l. 3568 przymusowe ocenienie jego realności pod lk. 277/293 w Biliczu położonej, i że kuratorem dla niego został ustanowiony adw. Dr. Fiternik a jego zastępcą adw. Dr. Witz.

Wzywa się niniejszem Leśka Kycaka, by ustanywionemu kuratorowi potrzebnych wskazówek udzielił, lub też sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej sam sobie przypisać by musiał złe skutki ze zaniedbania t-go wyniknąć mogące.

Sambor dnia 31 marca 1882.

L. 2682. (2952 3—3)

C. k. sąd powiatowy Sokalski czyni wiadomo, iż dnia 26 lipca 1878 zmarł Stanisław Berezowski z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia jako kodycyl uznanego, po którym wdrożone zostało postępowanie spadkowe na podstawie ustanowionego porządku dziedziczenia.

Po między innymi powołany jest do objęcia spadku Jędrzej Berezowski, którego z powodu, iż jego miejsce pobytu nie jest znane. wzywa się go, by w przeciągu roku zgłosił się do sądu tutejszego i wniósł oświadczenie do przyjęcia spadku, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe byłoby przeprowadzone z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem p. Teofilem Libą dla niego ustanowionym.

Sokal, dnia 16 marca 1882.

L. 3660. (2892 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Onufrego Komarnickiego, Juliannę Komarnicką i Szczepana Pohoreckiego i tych że z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że Jan Smalawski wniósł w dniu 29 marca 1882 do l 3660 przeciw nim pozew o intabulacyę wykreślenia ze stanu biernego III części dóbr Uherce zapłatyńskie l. wyk. hip. 222 oznaczonej zabezpieczenia Bazylego Komarnickiego pod poz. 2, 3 i 7 karty ciężarów zahipotekowanego, który to pozew doręczono ustanowionemu kuratorowi panu adwokatowi Drowi Pawlińskiemu w Samborze do wniesienia w 90 dniach pisemnej obrony.

Zarazem poleca się pozwanym, ażeby wymienionemu kuratorowi lub tegoż zastępcy adwokatowi Drowi Steuermanowi w Samborze potrzebną informacyę wcześniej udzielili, lub innego pełnomocnika sądowi wymienili, w przeciwnym bowiem razie złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące, sobie przypisać będą musieli.

Sambor, 31 marca 1882.

L. 3505. (2827 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa każdego, ktoby oryg. skrypt dłużny z daty Tarnów 12 października 1837 przez Samuela Feibla recte Samuela Feiwla 2 im. Kohanego i Breindlę Kohane jako zeznających oraz Löbla Lewinsteina Chaima Müsera jako świadków podpisany, którym małżonkowie Samuel Feibel i Freindle Kohane zeznali, że otrzymali z masy spadkowej śp. Zuzanny Pągowskiej w gotówce wyliczoną sumę pożyczkową 279 zł. $31^{1}/_{4}$ ct. m.k. iz obowiązali się solidarnie pożyczkową sumę 279 zł. $31^{1}/_{4}$ ct. w. a. za poprzedniem trzechmiesięcznem wypowiedzeniem do rąk opieki zwrócić i aż do dnia zapłaty opłacić procent po 5 pr. rocznie a zarazem zezwolili, aby na rzecz rzeczonej masy spadkowej zaintabulowono w stanie biernym realności Nr. 24 w Tarnowie w mieście prawo zastawu dla powyższej sumy pożyczkowej 279 zł. $31^{1}/_{4}$ ct m. k. z procentem po 5 procent posiadał, ażeby skrypt ten w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu niniejszego w Gazecie Lwowskiej tem pewniej do sądu obwodowego w Tarnowie złożył, gdyż w przeciwnym razie skrypt ten uważanym by był jako nieważny i wystawcy tegoż niebyliby nim wiecej obowiązani.

W Tarnowie, dnia 23 marca 1882.

L. 6917. (3150 3—3)

C k. sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Macieja Pszenicznego, że w sprawie kantoru hr. Reya przeciw niemu o 200 zł. kuratorem dlań ustanowiono c. k. notaryusza w Mielcu Fibicha.

Wzywa się go zatem, aby temuż kuratorowi potrzebne dowody dostarczył, lub innego pełnomocnika sądowi wskazał.

Mielec, dnia 15 marca 1882.

L 3336. (3022 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju w sprawie gminy miasta Stryja przeciw Anieli i Aurelii Zatwarnickiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym o zapłacenie kwoty 1500 zł. m. k. z pn. ustanowił dla pozwanych kuratora adwokata Błońskiego z zastępstwem adwokata Dra Baczyńskiego oraz na wniesiony pozew de praes. 21 stycznia 1874 l. 780 termin do rozprawy na dzień 30 maja 1882 o godzinie 9 rano wyznaczył.

Wzywa się pozwanych, aby z ustanowionym kuratorem co do obrony się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy

Stryj, dnia 21 marca 1882.

L. 988. (2995 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia Arona Triester z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu i Szulimowi Mojżeszowi Triester wniosła Rebeka Triester pod dniem 4 marca 1881 l. 1936 prośbę o egzekucyę mobilarną i egzekucyjną intabulacyę prawa zastawu na realności pod Nr. 284 tab. 228/237 w Tyśmienicy celem zaspokojenia pretensyi 1050 zł. 500 zł. i 480 zł. w. a. z pn wyrokiem sądu polubownego z daty Stanilsawów 2 listopada 1871 przyznanych, na którą to prośbę ts. uchwałą z dnia 1 grudnia 1881 l 1936 termin do zasłuchania stron na dzień 6 lutego 1882 w tut. sądzie powiatowym wyznaczono, a gdy miejsce pobytu Arona Triester nie jest wiadome, przeto temuż ustanowiono kuratora w osobie p. Maurycego Szulmana z Tyśmienicy.

Rzeczą więc Arona Triester jest udzielić temuż kuratorowi potrzebne do obrony wyjaśnienia, lub innego zastępcę sobie obrać, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisywac będzie.

Z c. k. sądu powiatowego

Tyśmienica, 10 marca 1882.

L. 16753. (3376 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Józefa Abrahamowicza z dnia 17go kwietnia 1882 do l. 16753 przeciw Dawidowi Nachtigal wniesionego o wykreślenie kwoty 1246 zł. w. a. z pn. w stanie biernym dóbr Trójca zapre notowanej wyznaczonym został w sądzie tutejszym termin po myśli §. 45 ust. hip. na dzień 5go czerwca 1882 godz. 10 przed południem.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Dawidowi Nachtigal do rąk równocześnie w osobie adw. Dra Schaffa z zastępstwem adw. Dra Reicha ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Dawida Nachtigal, aby w należytym czasie ustanowionego kuratora lub też na terminie wyznaczonym w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcy się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Lwów, 29 kwietnia 1882.

L. 328. (3369 3—3)

Leib Dominity starszy pozwał Aleksandra Dzierzanowskiego przed podpisany sąd pozwem z dnia 24 stycznia 1882 l. 328 o zapłacenie sumy 1200 zł. z pożyczki pochodzącej w skutek czego wyznaczono termin do rozprawy na dzień 7 czerwca 1882.

Ponieważ obecnie miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome. przeto ustanowiono dla niego kuratora do przeprowadzenia tego sporu w osobie Jana Burgilewicza w Radymnie.

Wzywa się przeto pana Aleksandra Dzierzanowskiego, ażeby dał potrzebną do swojej obrony informacyę temuż kuratorowi, lub innego zastępcę zamianował lub wreszcie sam obronę wniósł, ileże w razie przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki złe sam sobie przypisze.

C k. sąd powiatowy

Radymno, dnia 6 kwietnia 1882.

L. 17299 (3297 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że wskutek prośby wniesionej do tegoż sądu dnia 22 lutego 1882 do l. 8281 przez c. k. uprz. galic. akcyjny bank hipoteczny we Lwowie, przeciw Nuchimowi Wiesel i Goldzie Wiesel wydano przeciw tymże nakaz zapłaty dwu rat pożyczkowych po 396 zł. 90 ct. zpn. i resztującego kapitału 5965 złr. 65 ct zpn.

Gdy miejsce pobytu Nuchima Wiesel i Goldy Wiesel nie jest wiadome, został dla nich adwokat Dr. Stand kuratorem, a tegoż zastępca adwokat Dr. Goldberg ustanowiony.

Wzywa się zatem Nuchima Wiesel i Goldę Wiesel, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów 29 kwietnia 1882.

L. 13283. (2976 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje niniejszem do wiadomości, że na dniu 12 kwietnia 1878 zmarła w Jarosławiu bez pozostawienia ostatniej woli rozpożądzenia Golda 1go Reichenstein 2 v. Glük, a gdy sądowi miejsce pobytu konkurującego do tego spadku Mandela Glük nie jest wiadome przeto wzywa się tegoż, ażeby w przeciągu roku od dnia poniżej oznaczonego liczyć się mającego do sądu zgłosił się i oświadczenie po spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się do spadku spadkobiercami i z ustanowionym dla tegoż kuratorem przeprowadzony zostanie.

Jarosław 18 grudnia 1881.

L. 1803. (3411 2 3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu wyznacza na prośbę Augusta Tetmajera i Julia na Dunin Brzezińskiego z dnia 22 stycznia 1882 l 430 do oświadczenia się wierzycieli hipotecznych na prośbę powyższych o wydanie funduszów urbaryalnych dóbr Ochotnica w depozycie sądowym przechowanych termin na dzień: 24 maja 1882, o godzinie 9 przed połud. na który się wszystkich wierzycieli hipotecznych do tutejszego sądu wzywa.

Ustanawiając dla wierzycieli hipotecznych Wilhelma Zanderera, Mojżesza Goldreicha i Markusa Kaufmana z życia i miejsca pobytu niewiadomych, kuratorem adw. dra Bersona z podstawieniem adw dra Oiszewskiego, wzywa się tychże, aby bądź sami na tym terminie się stawili, bądź sobie pełnomocnika ustanowili.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, 8 kwietnia 1882.

L. 1029. (2826 2—3)

Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu egzekutów Reislę Bloch, Perlę recte Józefę Friedberg i Feiwla czyli Fewla Blocha, że w sprawie wykazania płynności i prawa pierwszeństwa wierzytelności do ceny kupna realności pod l 53 w Tarnowie przedtem Chaji Eidli Bloch a względnie jej spadkobierców własnej, w sprawie egzekucyjnej Estery Stieglitz prawonabywczyni J. M. Schönnwettera przeciw spadkobiercom Chaji Eidel Bloch pto 1700 zł. w. a. wydaną została uchwała z dnia 10 wrzesnia 1881 l. 10048.

Celem doręczenia tak tej jako też dalszych w tej sprawie wydać się mających uchwał ustanawia się dla tych egzekutów kuratora ad actum w osobie adwokata Dra Malawskiego z substytucyą adwokata Dra Busia.

W Tarnowie, dnia 4 lutego 1882.

L. 2782. (2967 2—3)

Samborski sąd obwodowy uwiadamia Antoniego Herold nieznanego z miejsca pobytu, że Anna Lauzendörfer (prawonabywczyni Franciszka Herold) wniosła przeciw niemu dnia 8 marca 1882 podanie do l. 2782 pto 300 zł. o egzekucyjne opisanie realności pozwanego Antoniego Herold pod l. k. 171 w Dulibach ciała tabularnego niestanowiacej i sekwestracyą do hodów rzeczonej realności, i że temuż pozwanemu postanowiono kuratorem ad actum pana Dra Fiternik w Samborze. zaś tegoż zastępcą pana Dra Baczyńskiego w Stryju zamieszkałego.

Wzywa się zatem pozwanego, ażeby postanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub też sądowi wskazał innego zastępcę, w przeciwnym bowiem razie skutki niedbalstwa sam sobie przypisze.

Sambor, 14 marca 1882

L. 4409. (3424)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „H. Goldes handel towarów żelaznych i mieszanych w Śniatynie wciągniętą została Kołomyja 4 maja 1882.

L. 2464. (3425)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu czyni wiadomo, że z Dyrekcyi Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowy, które w dniu 19 września 1878 na podstawie uchwały z dnia 25 maja 1878 l. 2560 w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych wpisane zostało. Zastępca Dyrektora X. Jan Baron Borowski wystąpił, i że w miejsce Jego Rada nadzorcza wybrała na Zastępcę Dyrektora P. Jana Kublinskiego, a ogólne Zgromadzenie członków Towarzystwa na posiedzeniu walnem dnia 14 marca 1882 wybór ten potwierdziło. C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz 6 maja 1882.

L. 3701. (3275 1—3)

C. k. Sąd delegowany miejski dla spraw cywilnych w Krakowie w sporze Löbla Thorna et consortes pks. Hermanowi Rosenblumowi pcto. 175 złr ustanowia dla niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Rosenbluma, celem doręczenia temuż wyroku tut. sąd. z 1 września 1877 l. 18257 kuratorem adw. dra. Eibenschütza.

Kraków 3 marca 1882.

L. 1015. (3282)

Mojżesz Laufer prosił o zawiadomienie spadkobierców Gabryela Basa aba z Nadworny, że nabył cesyą przez Jakuba Hübnera dnia 8 stycznia 1882 zeznaną, połowę pretensyi, należącej się temuż z aktu notoryalnego l. Rep. 2324 w kwocie 240 złr. od Gabryela Basaraba.

Niewiadomego z miejsca pobytu Jurka Basaraba zawiadamia się o tem do rąk ustanowionego kuratora Hawryły Mykietiuka z Nadworny.

C. c. Sąd powiatowy.

Nadwórna 17 kwietnia 1882.

L. 9740. (2800 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 4go marca 1882 l. 9740 wnieśli Ferdynand Gasiorowski i Apolonia Kulczycka przeciw Dyonizemu Siekierzyńskiemu, Annie Siekierzyń kiej, Jakóbowi Stark, Jakóbowi Reimesowi, Herschowi Jonas, Heuie Hescheles, Helenie, Antoniemu i Ignacemu Fedorowiczom, Mojżeszowi Schapira, Basie czyli Basche Lewite, Reginie Schabenbeck, Markusowi Kisiel, Józefowi Rieger, Elżbiecie Klawel, Franciszkowi Elżbiecie małż. Grebek, Józefowi Szeligowskiemu, tudzież spadkobiercom kapitana Breinera tudzież c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem Wys. Skarbu we Lwowie, c. k. Prokuratoryi im. funduszu inwalidów i in ych należytości w Czerniowcach, i Gminie miasta Lwowa pozew o uznanie praw wierzycieli do wykupna realności pod l. 333¼ we Lwowie w depozycie przechowanej za zgasłe, wykreślenie odnośnych adnotacyi z tej ceny kupna i uznanie praw własności do takowej w ⅔ częściach Ferdynanda Gąsiorowskiego a w 1/3 części Apolonii z Lipanowiczów Kulczyckiej jako spadkobierców śp. Jana Erazma dw. im. i Augusty małż. Kulczyckich, na któryto pozew wyznaczono terminu dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Gdy miejsce pobytu wymienionych pozwanych nie jest wiadome został dla nich adw. Dziubiński kuratorem, a tegoż zastęp a adw. Dr. Krzyżanowski mianowany. Wzywa się zatem z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu krajowego,

Lwów, dnia 24 marca 1882.

L. 7037 (3450)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedyńczych firmy „T. Lewicka", której właścicielką będzie Teresa Lewicka jako właścicielka handlu komisowego w Krakowie.

Zarazem wpisuje się do rejestru handlowego udzielona Henrykowi Lewickiemu prokura.

Kraków dnia 24 marca 1882.

L. 1695. (3320 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Radłowie ogłasza, że do spadku po Maryannie z Dziurdziów Gajosowej dnia 31 maja 1877 r. z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia w Górce zmarłej, powołany jest do spadku Józef Gajos jako syn spadkobierców, tegoż niniejszem się wzywa, aby w ciągu jednego roku w s.dzie tutejszym się zgłosił, deklaracyę spadkową wniósł, w razie przeciwnym pertraktacya spadkowa ze zgłoszonymi spadkobiercami i z kuratorem Stanisławem Gajosem dla niego ustanowionym przeprowadzoną będzie.

Radłów, dnia 25 marca 1882.

L. 1249. (3391 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podgórzu uwiadamia Jana Mrożka z miejsca pobytu niewiadomego, że celem doręczenia mu tut. sądowej rezolucyi z dnia 4 listopada 1881 L. 5326 względem zaintabulowania prawa zastawu dla sumy 350 zł. w. a. w stanie biernym realności pod Nr. 23 w Rajsku tutejszy Notaryusz Adamski kuratorem dla niego ustanowiony został i że mu równocześnie powyższą rezolucyę doręczono.

Podgórze, dnia 2 maja 1882.

L. 10122 (3149 1—3)

Zawiadamia się nieznanego z życia i miejsca pobytu Stanisława Jezierskiego, że celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 29 sierpnia 1881 l. 5637 ustanowiono dlań kuratorem Władysława Manasterskiego c. k. notaryusza w Mikołajowie i temuż uchwałę tę doręczono. Wzywa się go zatem o podanie kuratorowi środków obrony lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Mikołajów 30 stycznia 1882.

L. 5270. (3148 1—3)

Ze strony c. k. sądu powiatowego w Kosowie jako instancyi ce trakta yj ej czyni się wiadomo, że dnia 21go lipca 1866 w Pistyniu zmarła Katarzyna Chruszcz 2o Suturusz pozostawiwszy ostatniej woli rozporządzenie z 24go sierpnia 1 64 za kodycyl uznany.

Wzywa się przeto niewiadomą z miejsca pobytu spadkobierczynię Zofię Chruszcz, by w ciągu roku od dnia poniżej umieszczonego w tutejszym sądzie zgłosiła się i do spadku się oświadczyła, inaczej pertraktacya spadkowa z oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem dla niej ustanowionym Semenem Chruszcz przeprowadzona będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów 27go marca 1878.

L. 19157. (3101 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Janowi Zaniewskiemu, że przeciw niemu został dnia 1 kwietnia 1882 l. 14042 na rzecz Adolfa Mussila wydany nakaz zapłaty sumy wekslowej 320 złr. w. a. zpn.

Gdy miejsce pobytu Jana Zaniewskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratora adwokata dra Jana Kuczkiewicza a tegoż zastępcą adw. dra. Józefa Pająka i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Jana Zaniewskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów 2 maja 1882.

L. 2116. (3197 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Białej zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu i z życia niewiadomego Jerzego Zagórskiego tudzież leżącą masę po Karolinie Zagórskiej że przeciw nim i innym Hugo i Roman Pongratzowie wnieśli pod dniem 6 marca 1882 do l. 2116 pozew o uznanie pretensyi 80 zł. m. k. na realności nr 47 w Białej zabezpieczonej za przedawnioną i wydanie im w depozycie złożonej kwoty, i że w tej sprawie termin 1882 o 9 z rana wyznaczono.

Wzywa się przeto wyż wymienionych niewiadomych aby do ich obrony służące środki ustanowionemu dla ni h kuratorowi p. Dr. Ichheiserowi adwokatowi w Białej dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

C. k. sąd powiatowy.

Biała dnia 18 marca 1882.

L. 8040. (3146 1—3)

Powiadamia się niewiadomych spadkobierców ś. p. Antoniego Nowaka gospodarza z pod N. c. 99 w Krościenku niżnym oraz z życia i miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Nowaka z Krościenka niżnego, iż na prośbę egzekucyjną pod dniem 30 marca 1881 l. 2532 przez Towarzystwo zaliczkowe w Krośnie przeciw nim o 200 zł. w. a. z. pn. z aktu notaryalnego 6 listopada 1879 l. rep. 5664 wniesioną dla tychże ustanawia się kuratorem Jędrzeja Owsiaka z Krościenka niżnego z substytucyą Sabina Lewińskiego z Krosna wydaną uchwałę egzekucyjną z 30 marca 1881 l. 2532 doręcza się kuratorowi Jędrzejowi Owsiakowi któremu interesowani swe środki obrony udzielić mięjsce zamiesz kania sądowi podać, lub innego pełnomocnika ustanowić winni, ile że w przeciwnym razie skutki sami sobie przypisać będą winni.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, dnia 24 listopada 1881.

L. 2029. (3196 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Białej zawiadamia Dorotę Kolańską zamężną Przybylską a względnie j-j z miejsca pobytu i z życia niewiadomych sukcessorów, że Hugon i Roman Pongratz tudzież pozostałe po Emeryku Pongratzu dzieci: Amalia, Emeryk, Artur i Rudolf, wnieśli pod dniem 4 marca 1882 do l. 2029 pozew o uznanie pretensyi 400 r. w. w. na realność Nr. k 63 w Białej zabezpieczonej za przedawnioną i o zezwolenie na wydanie w depozycie złożonej kwoty do rąk powodów, i że w tej sprawie termin do ustnej rozprawy na dzień 15 czerwca 1882 o 9 z rana wyznaczonym został.

Wzywa się przeto wymienionych nie wiadomych aby do ich obrony służące środki ustanowionemu dla nich kuratorowi p. Dr. Ichheiserowi adwokatowi w Białej dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

C. k. sąd powiatowy.

Biała, dnia 17 marca 1882.

L. 14994 (3160 1—3)

C. k. Sąd kraj wy we Lwowie z powodu dozwolonego uchwałą z dnia 5 marca 1881 l. 56905/80 wydzielenia dla Włodzimierza i Maryi Malwiny dw. im. Waśkiewiczów dwóch dziewiątych (2/9) części, a wydania Henrykowi Hruszewskiemu siedmiu dziewiątych (7/9) części, funduszów na rzecz masy spadkowej ś. p. Antoniny Krajewskiej w tutejszym c. k. urzędzie depozytowym przechowanych, ustanawia dla nieobecnych Włodzimierza i Maryi Malwiny dw. im. Waśkiewiczów a ewentualnie dla ich nieznanych spadkobierców lub prawonabywców kuratorem adwokata Dr. Blizińskiego, któremu wspomniana uchwała jako też takową zatwierdzająca uchwała c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 26 marca 1882 l. 3270 doręczone zostają, o czem kurandów z tem wezwaniem się zawiadamia, aby służące do strzeżenia swych praw środ. i kuratorowi udzielili lub innego zastępcę sobie obrali. gdyż ze zaniedbania wynikłe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 15 kwietnia 1882.

Kuratele.

L. 3707 (3431 1—3)

Józefa Grewę z Rozdzałowa uznano za marnotrawcę i ustanowiono dlań kuratorem Pawła Pokotylę z Rozdzałowa.

C. k. sąd powiatowy

Sokal dnia 15 kwietnia 1882.

L. 4085. (3429 1—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że Kazimierz Gadziński, właściciel realności w Gródku, za marnotrawcę uznany i że dla niego kur tor w osobie Józefa Smyka z Gródka ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy

Gródek 10 maja 1882.

L. 4693. (3419 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż uchwałą ck. Sądu krajowego w Krakowie dnia 30 lipca 1881 roku l. 18375 Marya Wrześniowska, wdowa po Walerym Wrześniowskim aptekarzu z Wojnicza za marnotrawną uznaną została, i że kuratorem dla niej Paweł Kutschera, weterynarz w Wadowicach zamieszkały ustanowionym został.

Wojnicz dnia 9 lutego 1882.

L. 873. (3454 1—3)

Uchwałą ck. Sądu krajowego we Lwowie z 18 lutego 1882 l. 6387 został Jaśko Mazurek z Hulcza za marnotrawcę, uznany kuratorem mianowano Iwana Szpila z Hulcza.

Bełz 3 marca 1882.

L. 4564. (3452)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze uznał Sebastyana Melnarowicza z Sambora za marnotrawcę, ustanawiając dlań kuratorem adw. Dr. Fitternika w Samborze.

Sambor 25 kwietnia 1882.

Doniesienia prywatne.

Kundmachung.

Der gefertigte Creditverein ladet seine Mitglieder zu der am **26 Mai 1882** um 11 Uhr Vormittags im Vereinslocale in **Brody** stattfindenden **Generalversammlung** ein.

Tagesordnung.

Aenderung der betreffenden Paragrafe seiner Statuten rücksichtlich des Pfandleihwesens.

Brody, 15 Mai 1882.

Credit-Verein

Registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung **in Brody.**

Für die Verwaltung: 3477

Anselm Schapira. Leo Münz.

Für die Direction:

Salomon J. Horowitz. M. A. Landau.

L. 591. (3399)

Ogłoszenie.

Celem wydzierżawienia propinacyjnego prawa wyszynku, o ile takowe gminie miasta Wojnicza przysłuża na czas od 1 stycznia 1883 r. do końca grudnia 1885 r. odbędzie się w dniach 15 czerwca, 6 lipca i 20 lipca 1882 r. w tutejszym urzędzie miejskim publiczna licytacya za pomocą pisemnych lub też ustnych ofert.

Cenę wywołania ustanawia się w kwocie 3500 zł. a wadyum w kwocie 350 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w godzinach urzędowych w tutejszej kasie miejskiej.

Od Zwierzchności gminnej król. wol. miasta **Wojnicza,** dnia 2 maja 1882.

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Kazimierz Lewicki

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY I SZKŁA.

1363 6—?

Rogóżki do wycierania nóg.

Rogóżki z morskiej trawy
1 sztuka po 1 złr. 20 ct. — 1 złr. 60 ct. 2 złr.

Słomianki
1 sztuka po **25** ct., **35** ct., **50** ct.

Rogóżki kokosowe
1 sztuka po 60 ct., 80 ct., 1 złr., 1 złr. 20 ct., 1 złr. 50 ct. do 4 złr.

Rogóżki z gutaperchy po 3, 4, 5 złr. i wyżej.

Rządca lub ekonom

z dobremi świadectwami i rekomendacyami, poszukuje umieszczenia **od 1go lipca b. r.** ADRES: **J. A.** poste restante **Jarosław.** (3341 3—5)

WYBORNE

PIWO

W BUTELKACH I NA SZKLANKI

PORTER

ANGIELSKI

ORAZ

POKÓJ do ŚNIADAŃ

POLECA HANDEL

NOWICKIEGO

ul. Halicka l. 52.

(3448 1—6)

Nauczycielka

z wieloletnią praktyką, posiadająca gruntownie języki: francuski, niemiecki, polski i muzykę, oraz wszystkie wyższe przedmioty szkolne, mogąca się wykazać wielu chlubnemi świadectwami, poszukuje umieszczenia na wsi. Bliższa wiadomość: ulica **Pańska l. 1.** pod lit **J. H.** II piętro **Lwów.** (3374 2—3)

„Zawałów"

Zakład wodoleczniczy

Franciszka Medweja

otwarty od 20 kwietnia.

Poczta w miejscu, stacya telegraficzna Podhajce.

Przyjęcie chorych tylko za porozumieniem listownem; lekarz Zakładowy **Dr. A. Medwej.**

(2770 7 ?)

Owoce i jarzyny

najprzedniejsze ziemiopłody włoskie, codzień świeżo rwane, przesyłam w **maju** pocztą **franco** wolne od wszelkiego wydatku, za pobraniem

w koszyku 5cio kilowym

Szparagi białe, grube	2 zł.	80 ct.
Karczochy 30—40 młode	2 „	30 „
Groch w łuskach	1 „	50 „
Czereśnie w najlepszym gatunku	1 „	90 „
Kartofle nowe z r. 1882	1 „	30 „

R. MAITI

w Tryeście.

(3295 3—6)

Maurycy Ziffer

w Bernie,

handel en gros et en detail towarów sukiennych

poleca swój obfity skład **towarów modnych, peruwieny, doskiny, tyfli, materye strzępowe, kolorowe i do liberyj, kołdry flanelowe i koce.**

WZORY przesyła się franco, **karty wzorów** dla krawców z obfitym wyborem nie frankowane.

1000 resztek wybornych nowych materyj od 2.90 do 3.25 metrów po 4 zł. do 13 zł. od sztuczki, sprzedaje się pojedyńczo za gotówkę. Wzorów z tych resztek nie możemy udzielić. Przy zamówieniach na resztki pożądanem jest tylko podanie miary, koloru i ceny, a materye, które się nie podobają, wymieniamy według życzenia.

(2262 13—13)

Rodowity Anglik

nauczyciel prywatny, posiadający język francuski na równi z angielskim kształcony w muzyce w konserwatoryum Brukselskiem szuka posady od 1 lipca.

Bliższa wiadomość w biurze nauczycielskiem pani **Krzyżanowskiej** ulica Grodzickich nr. 13. (3130 3—4)

Zakład wodoleczniczy

Ober - Weidlingau

koło **Wiednia,**

stacya kolei zachodniej, 20 minut od Wiednia.

Rozpoczęcie sezonu 20 kwietnia.

Lekarz ordynujący:

Dr. Maks Gumplowicz.

Informacya i prospekty w zakładzie i w Wiedniu I, Singerstrasse 4, 1 piętro.

(2410 12—12)

Ces. i król. **wyłącz. uprz.**

Ekstrakt orzechowy

do farbowania siwych włosów

wynalazku perfumera

A. MACZUSKIEGO

w Wiedniu, Kärntnerstrasse 26.

C. k. wyłącz. uprzyw. **środek** ten do **farbowania włosów,** nadający siwym **włosom** trwałą barwę **czarną, brunatną** lub **blond**, sporządzony jest li tylko z substancyi roślinnej. t. j. z łupy zielonych orzechów, nie jest przytem wcale szkodliwym ani zdrowiu ani włosom i farbuje włos w przeciągu **15 minut** pięknie i trwale na czarno, brunatno lub blond tak, że nawet przy umywaniu farba nie schodzi

1 flakon ekstraktu orzechowego, płynnego . . . **zł. 3**
1 pudełko z **6** flaszkami na próbę **zł. 3.50**
1 flaszka mleka orzechowego odmładzającego włosy . . . . . **zł. 3**
1 słoik pomady orzechowej do nadania włosom ciemnej barwy . **zł. 2**
1 flakon olejku orzechowego do nadania włosom ciemnej barwy . **zł. 2**
1 flakonu olejku orzechow. do nadania włosom ciemnej barwy . **zł. 1**

W prawdziwym gatunku nabyć można

w perfumeryi Maczuskiego,

w WIEDNIU, Kärntnerstrasse 26,

we Lwowie u Zyg. Ruckera aptekarza tudzież u kupców: Kamila Strzyżowskiego, Marcina Müllera i Leona Sedlaka.

(3068 5—30)

Wody mineralne

krajowe i zagraniczne już nadeszły

do głównego składu

J. Ihnatowicza

magistra farmacyi i chemika sądowego **we Lwowie,** przy ulicy Kopernika l. 3.

Dla wygody pijących wody mineralne, grzane, chłodne, z mlekiem, solą karlsbadzką, marienbadzką, żętycą, kumysem i t. p., **otworzyłem pawilon w ogrodzie pojezuickim.** Pawilon otwarty od godziny 6tej rano do 9tej wieczór.

Kumys!!!

środek ten otrzymuje się z mleka, przez winną fermentacyę i jest powszechnie uznany przez pp. lekarzy za najlepszy i z niczem nie porównany, w suchotach, kaszlach, chrypkach i ogólnem osłabieniu, mianowicie **kumys żelazawy** znalazł powszechne zastosowanie z nadzwyczajnym skutkiem w niedokrewności, bladaczce, białaczce i t. p.

Flaszka kumysu zwykłego kosztuje **60 ct.**, żelazawego **70 ct.**, korek do picia **80 ct.**, opakowanie sześciu flaszek **50 ct.**,

KUMYS na wystawie lekarskiej w Krakowie za swą niezwykłą dobroć, został premiowany i wyszczególniony wielkim medalem zasługi. (2981 3—?)

Dr. ANJELA

ZAKŁAD

wodoleczniczy

w Zuckmantel

(na Szlązku austryackim).

Najbliższa stacya kolei żelaznej **Ziegenhals** jest o milę odległą. Leczenie za pomocą elektroterapii, mięsienia, kąpieli z igliwia. Zakład jest przez cały rok otwartym. (3030 2—?)

Pewna i prędka pomoc

nawet w zastarzałych cierpieniach

jest *Henryka Blocha*

Eter goścowy.

Wynalazca otrzymał za znakomity swój wyrób złoty medal sztuki i umiejętności i medal włoskiego białego krzyża. — Cena **60 ct.** w. a.

Dla LWOWA i całej GALICYI główny skład Eteru goścowego u aptekarza **Henryka Blumenfelda** pod „Złotym słoniem" we Lwowie, zkąd wszelkie zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą załatwia się. (1216 36-?)

Dzierżawa.

Folwark z 80 morgów pola, 3½ morga ogrodu warzywnego i do pół morga sadu z pomieszkaniem i wszelkiemi budynkami ekonomicznemi w dobrym stanie w BURKANOWIE, koło Złotnik, milą odległości od gościńca z Tarnopola do Buczacza położony jest zaraz za 800 zł. do wynajęcia. — Bliższe wyjaśnienie można powziąć listownie pod lit: **E. T.** w **Burkanowie — poczta — Złotniki.** (3471 1-3)

Farby olejne

zupełnie do użycia gotowe

do malowania drzwi, okien, podłóg, dachów, sprzętów ogrodowych i gospodarczych, narzędzi rolniczych i t. p. oraz wszelkiego rodzaju lakiery, werniksy, farby olejne w tubach, farby techniczne i farbierskie, paletty, pendzle, bronzy, kit i wszelkie w zakres tychże wchodzące artykuły, w gatunkach doborowych i po najumiarkowańszych cenach poleca

Skład fabryczny

farb, lakierów, produktów chemicznych oraz handel materyałów

HÜBNERA i HANKE we Lwowie

Rynek Nr. 29.

Cenniki specyalne na żądanie gratis i franco. (3005 6—15)

C. k. uprzyw. Zakład kredytowy włościański.

(Wykaz w myśl. art. 91 statutów.)

Z dniem 30 kwietnia 1882 znajdowało się w obiegu:

6% listów zastawnych na	zł.	6,962 900
5% listów zastawnych na	zł	623 600
6% obligacyi komunalnych na	zł.	112 200
Asygnat kasowych na	zł.	1,075.300
Wkładki udziałowe wynosiły	zł	507.310

Dyrekcya.

(3470)

Dla słabych i rekonwalescentów.

Koniak i stare wina

z piwnic

APTEKI pod „GWIAZDĄ"

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

Koniak grande Champagne dla celów leczniczych, bardzo stary — cena ¼ litrowej buteleczki 1 złr. 80 ct.

Wino Malaga, od roku 1846 na składzie będące — cena ¼ litrowej buteleczki 1 złr. 20 ct.

Wino Tokajskie, bardzo stare, prawdziwe arcanum dla osłabionych — cena ¼ litrowej buteleczki 2 złr. 50 ct.

Wino hiszpańskie dla rekonwalescentów, nieco słabsze jak Malaga, pochodzi z okolic Granady. Wino wyborne, nadaje się osobliwie dla niewiast i dla dzieci — cena ¼ litrowej buteleczki 1 złr. w. a.

Z wielkiej liczby świadectw lekarskich, przytaczam enuncyacye c. k. radcy namiestnictwa i referenta spraw sanitarnych krajowych Wgo Dr. **Alfreda Biesiadeckiego,** tudzież c. k. radcy dworu, profesora i dyrektora kliniki położn. Wgo Dr. **Karola Brauna** von **Foernwald** i profesora, nadradcy sanitarnego i dyrektora kliniki **Dr. Józefa Spaeth.**

„Wina lecznicze wyrabiane przez p. KAROLA MIKOLASCHA, właściciela apteki pod firmą PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie, i to 1) wino hiszpańskie chinowe, 2) chinowe z żelazem, 3) pepsynowe, 4) peptonowe i 5) rzewieniowe zastosowywałem w odpowiednich cierpieniach i przyszedłem do przekonania, iż chorzy takowe chętnie jako smaczne zażywają, że przewyższają swą dobrocią i skutecznością inne wyroby po części firm zagranicznych i że niektóre z nich są jedyne w swoim rodzaju, tak jako środki dyetetyczne jako też i lecznicze.

Używanie przeto tych przetworów jakoteż i win (Malaga i Tokaj) i Koniaku, dobrocią i czystością się odznaczających, mogę wszystkim kolegom jak najsumienniej zalecić."

Lwów 31 marca 1882. **Dr. Alfred Biesiadecki** m. p.
kraj referent sanit.

„Przysłane mi do oceny wina lecznicze wyrobu p. Dr. KAROLA MIKOLASCHA, aptekarza we Lwowie, tudzież napoje dla rekonwalescentów, uznaję za bardzo dobre, w skutek czego będę je przepisywał w odpowiednich wypadkach."

Wiedeń 20 marca 1882. **Dr C. v. Braun** m. p.

„Przysłane mi przez pana Dr. KAROLA MIKOLASCHA aptekarza we Lwowie trunki dla słabych i rekonwalescentów, mianowicie: Koniak, Malaga, Tokajskie i hiszpańskie wino, tudzież wina lecznicze t. j.: chinowe, chinowo-żelaziste, pepsynowe, peptonowe i rzewieniowe, rozpoznawałem i przyszedłem do przekonania, że pierwsze są bardzo dobre i prawdziwe, drugie sumiennie wyrobione. Spodziewam się więc po nich znakomitych usług i skutków.

Wiedeń dnia 24 marca 1882 r. Profesor **Spaeth** m. p.

Przy posyłkach liczę za opakowanie i stempel od jednej buteleczki 20 ct., od 2ch 30 ct., od 3ch 35 ct., od 6ciu 50 ct., od tuzina 80 ct.

Skład we LWOWIE w aptece pod „Gwiazdą".
„ **w KRAKOWIE** „ Wgo **F. Gralewskiego.**
„ **generalny w WIEDNIU** dla **Austro-Węgier** i dla **państw ościennych** u p. **Wilhelma Maagera** III Heumarkt Nr. 3.
Skład generalny dla Bukowiny w aptece p. F. Kryżanowskiego w Czerniowcach.

(1676 ??

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw.